AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2017/365

af 4. juli 2016

om statsstøtte SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) gennemført af Spanien til Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva og Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva

(meddelt under nummer C(2016) 4060)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

under henvisning til Kommissionens afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med hensyn til støttesag SA.36387 ((2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) ([1]),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser og under hensyntagen til deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Kommissionen blev gennem pressen og oplysninger fremsendt af borgere i 2012-2013 gjort opmærksom på påstande om, at Valencias regionale myndigheder (»Generalitat Valenciana«) havde ydet støtte i form af lånegarantier til tre fodboldklubber i Valencia: Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (»Valencia CF«), Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (»Hércules CF«) og Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (»Elche CF«). Ifølge disse oplysninger blev garantien til Valencia CF efterfølgende hævet mindst to gange for at dække skyldige afdrag, renter og omkostninger Spanien blev bedt om at kommentere disse oplysninger den 8. april 2013. Spanien fremsendte oplysninger til Kommissionen den 27. maj og 3. juni 2013.

(2) Ved brev af 18. december 2013 meddelte Kommissionen Spanien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) med hensyn til støtten (»åbningsafgørelsen«). Spanien fremsendte bemærkninger til åbningsafgørelsen i et brev af 10. februar 2014.

(3) Kommissionen anmodede Spanien om oplysninger i et brev af 1. august 2014 og fik svar den 30. september og den 13. oktober 2014. Kommissionen anmodede Spanien om yderligere oplysninger i et brev af 23. januar 2015 og fik svar den 27. april 2015.

(4) Instituto Valenciano de Finanzas (»IVF«), et offentligt finansieringsinstitut i Generalitat Valenciana, fremsendte bemærkninger den 3. november og 15. december 2014 samt den 20. februar, 25. februar, 31. marts og 18. maj 2015. IVF fremsendte yderligere oplysninger i e-mails af 3., 5., 13., 19., 20., 26. og 30. november 2015, 1., 11., 14., 15., 16., 17. og 18. december 2015 samt 4. og 13. maj 2016.

([1]) EUT C 69 af 7.3.2014, s. 99.

(5) Åbningsafgørelsen blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 7. marts 2014 ([2]). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til foranstaltningerne. Kommissionen modtog bemærkninger fra tre interesserede parter: Liga Nacional de Fútbol Profesional den 7. april 2014, Valencia CF den 7. april, 16. juni, 30. oktober og 15. december 2014 og 12. maj 2015 samt Fundación Valencia Club de Fútbol (»Fundacion Valencia«) den 19. maj 2015. Kommissionen modtog bemærkninger fra interesserede parter. Spaniens bemærkninger blev modtaget ved brev af 30. september og 13. oktober 2014 samt 3. juli 2015. Valencia CF fremsendte yderligere oplysninger den 14. december 2015 og 26. januar 2016. Der blev afholdt et møde den 29. januar 2015 i Bruxelles mellem Kommissionens tjenestegrene, de spanske myndigheder, repræsentanter for IVF og repræsentanter for Valencia CF.

2. **BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE OG STØTTEMODTAGERNE**

2.1. **Foranstaltning 1: Statsgarantien til fordel for Valencia CF fra 2009**

(6) Den 5. november 2009 ydede IVF en garanti for et banklån på 75 mio. EUR fra Bancaja (nu Bankia) til Fundación Valencia. IVF er et offentligt finansieringsinstitut kontrolleret af Generalitat Valenciana, og sidstnævntes repræsentanter deltager også i IVF's bestyrelse og investeringsudvalg.

(7) Formålet med lånet var ifølge beslutningen om at yde IVF-garantien til Fundación Valencia udtrykkeligt at finansiere Fundación Valencias opkøb af aktier i Valencia CF i forbindelse med Valencia CF's beslutning om at gennemføre en kapitalforhøjelse på 92,4 mio. EUR ved udstedelse af 1 922 250 nye aktier (hvorefter det samlede antal aktier ville være 2 114 475). De nye aktier blev tegnet til samme kurs som de eksisterende aktier til en nominel værdi på 48,08 EUR pr. aktie. Med dette lån erhvervede Fundación Valencia 70,6 % af de samlede aktier i Valencia CF til ovennævnte kurs på 48,08 EUR pr. aktie. Andre parter bidrog til denne kapitalforhøjelse med 18,8 mio. EUR. Efterfølgende blev 52 212 aktier solgt til en kurs på 56,50 EUR pr. aktie i regnskabsåret 2010-2011, 878 aktier blev solgt til en kurs på 57,00 EUR pr. aktie i regnskabsåret 2011-2012, og 1 481 368 aktier blev solgt til en kurs på 67,50 EUR pr. aktie i regnskabsåret 2013-2014.

(8) IVF's garanti dækkede 100 % af lånets afdrag plus renter og omkostninger ved den garanterede transaktion. Der var en årlig garantipræmie på 0,5 % for IVF og en engangsgarantiprovision på 1 % ([3]), som Fundación Valencia skulle betale. IVF modtog som regaranti et andenprioritetspant efter Bankia i Fundación Valencias aktier i Valencia CF. Det underliggende lån har en løbetid på seks år, heraf en afdragsfri periode (for tilbagebetaling af lånets hovedstol) på fire år. Renten på det underliggende lån var: a) 6 % frem til den 26. august 2010 (lånets første år) og b) Euribor 1 år + en margen på 3,5 %, med en mindsterente på 6 %, fra den 26. august 2010. Ifølge den aftalte tilbagebetalingsplan for lånet skulle der ske årlige tilbagebetalinger af rente fra august 2010, hvorimod lånets hovedstol skulle tilbagebetales med 37,5 mio. EUR den 26. august 2014 og 37,5 mio. EUR den 26. august 2015. Det var planen, at tilbagebetalingen af lånets hovedstol og renter skulle ske med provenuet fra salget af de aktier, Fundación Valencia købte i Valencia CF.

2.2. **Foranstaltning 2: Statsgarantien til fordel for Hércules CF fra 2010**

(9) Den 26. juli 2010 ydede IVF en garanti for et banklån på 18 mio. EUR fra Caja de Ahorros del Mediterráneo til Fundación Hércules. Formålet med lånet var ifølge beslutningen om at yde IVF-garantien til Fundación Hércules udtrykkeligt at finansiere Fundación Hércules' opkøb af aktier i Hércules CF i forbindelse med Hércules CF's beslutning om at gennemføre en kapitalforhøjelse ved en kapitalindsprøjtning. Garantien dækkede 100 % af lånets afdrag plus renter og omkostninger ved den garanterede transaktion. Der var en årlig garantipræmie på 1 % for IVF, som Fundación Hércules skulle betale. IVF modtog som regaranti et pant i Fundación Hércules' aktier

([2]) Se fodnote 1.
([3]) Et gebyr, som en långiver opkræver fra en låntager for en uudnyttet kredit eller et ikke-udbetalt lån.

i Hércules CF. Som foreløbig regaranti, indtil pantsætningen af aktierne, fik IVF en garanti fra ejeren af José Rico Pérez stadion, Aligestión Integral SA, og pant i aktierne i Hércules CF ejet af Aligestión Integral SA. Renten på det underliggende lån var: a) en fast rente på 4 % i de første 36 måneder og b) Euribor 1 år + en margen på 2 % i de sidste 24 måneder. Der var også en garantiprovision på 0,5 %. Det var planen, at tilbagebetalingen af lånet (hovedstol og rente) skulle ske ved salg af de erhvervede aktier i Hércules CF.

(10) Efter IVF's ydelse af statsgarantien tilbagebetalte Fundación Hércules ikke det underliggende lån. Derfor tilbagebetalte IVF, som skulle opfylde sin retlige forpligtelse som garant, den 24. januar 2012 beløbet på 18,4 mio. EUR til den långivende bank, og erstattede dermed sidstnævnte som kreditor på det pågældende lån og anlagde derefter retssag mod Fundación Hércules for at inddrive ovennævnte beløb.

2.3. **Foranstaltning 3: Statsgarantien til fordel for Elche CF fra 2011**

(11) Den 17. februar 2011 stillede IVF to garantier for to banklån på i alt 14 mio. EUR fra Caja de Ahorros del Mediterráneo (9 mio. EUR) og fra Banco de Valencia (5 mio. EUR) til Fundación Elche. Formålet med lånene var ifølge beslutningen om at yde IVF-garantien til Fundación Elche udtrykkeligt at finansiere Fundación Elches opkøb af aktier i Elche CF i forbindelse med Elche CF's beslutning om at gennemføre en kapitalforhøjelse ved en kapitalindsprøjtning. Garantierne dækkede 100 % af lånets afdrag plus renter og omkostninger ved den garanterede transaktion. Der var en årlig garantipræmie på 1 % for IVF, som Fundación Elche skulle betale. IVF modtog som regaranti et pant i Fundación Elches aktier i Elche CF. Det underliggende lån havde en løbetid på fem år. Renten på det underliggende lån var Euribor 1 år + en margen på 3,5 %. Der var også en garantiprovision på 0,5 %. Det var planen, at tilbagebetalingen af lånet (hovedstol og renter) skulle ske ved salg af de erhvervede aktier i Elche CF.

2.4. **Foranstaltning 4: Forhøjelserne i 2010 og 2013 af statsgarantien til fordel for Valencia CF fra 2009**

(12) Den 10. november 2010 forhøjede IVF sin garanti til Fundación Valencia med 6 mio. EUR. Formålet med forhøjelsen af garantien var at dække en forhøjelse på 6 mio. EUR af Bankias eksisterende lån til betaling af skyldige afdrag, renter og omkostninger, som stammede fra en misligholdt rentebetaling den 26. august 2010 på det garanterede lån. Som følge af denne forhøjelse blev den oprindelige tilbagebetalingsplan for det underliggende låns hovedstol (se betragtning 7 ovenfor) ændret til, at der nu skulle betales 40,5 mio. EUR den 26. august 2014 og 40,5 mio. EUR den 26. august 2015. Lånets rente var uændret.

(13) Ifølge bemærkninger fra de spanske myndigheder og Valencia CF i forbindelse med den formelle undersøgelsesprocedure betalte IVF i februar 2013 4,9 mio. EUR til dækning af Bankias delvise udnyttelse af statsgarantien som følge af den manglende rentebetaling den 26. august 2012. Kommissionen indledte på grundlag af de oplysninger, den havde til rådighed på daværende tidspunkt, en formel undersøgelsesprocedure i december 2013, idet den troede, at IVF havde hævet sin eksisterende garanti i februar 2013 på samme måde som den 10. november 2010.

2.5. **Støttemodtagerne**

(14) Valencia CF er en professionel spansk fodboldklub i Valencia, som blev grundlagt i 1919. Den spiller i den bedste spanske række (»La Liga«) og er en af de største fodboldklubber i spansk og europæisk fodbold. Valencia CF har vundet seks La Liga-mesterskaber og syv Copa del Rey-trofæer. I La Liga-tabellen for alle årene, siden den blev oprettet, ligger Valencia nr. 3 efter Real Madrid CF og FC Barcelona. Den har også været i otte store europæiske finaler og har vundet fem. Valencia CF har også været medlem af G-14-gruppen af de største europæiske fodboldklubber. Klubben har tredjeflest fans blandt de spanske fodboldklubber. Den er også en af verdens største klubber i forhold til antal medlemmer (registrerede betalende fans) med flere end 50 000 sæsonkortholdere og flere end 20 000 på venteliste. Den spiller sine hjemmekampe på Mestalla stadion med plads til 55 000 tilskuere.

(15) Tabel 1 nedenfor viser Valencia CF's økonomiske resultater i perioden juni 2007 til juni 2012.

Tabel 1

Finansielle nøgletal for Valencia CF juni 2007 — juni 2012

(mio. EUR)

	7/2006-6/2007	7/2007-6/2008	7/2008-6/2009	7/2009-6/2010	7/2010-6/2011	7/2011-6/2012
Omsætning	107,6	99,4	82,4	101,3	116,8	119,6
Driftsresultat før skat (EBT)	– 26,1	12,4	– 59,2	17,9	0,1	8,3
Overskudsgrad før skat	– 0,24	0,12	– 0,72	0,18	0,00	0,07
Selskabskapital	9,2	9,2	9,2	101,7	101,7	101,7
Egenkapital	– 26,3	5,9	– 33,3	57,3	55,4	57,6
Gældsandel	– 11,1	73,5	– 16,5	8,0	6,9	6,6

Kilde: Årsrapporter og finanskilder

(16) Fundación Valencia er en nonprofitorganisation, der blev oprettet med henblik på at fremme, udbrede og udvikle de sportslige, kulturelle og sociale aspekter af Valencia Club de Fútbol samt forholdet mellem klubben og dens fans. Fundación Valencia blev stiftet i 1996 og var fra det tidspunkt aktionær i Valencia CF. Fundación Valencia beskæftiger sig bl.a. med at promovere fodbold, administrere Valencia CF's ungdomshold og promovere kvinde- og amatørfodbold. Efter den pågældende kapitalindsprøjtning (se betragtning 7 ovenfor) erhvervede Fundación Valencia en kontrollerende aktiepost i Valencia CF, nemlig 72 % i forhold til de 1,6 %, som den ejede før kapitalindsprøjtningen, og blev moderselskab til Valencia CF ([4]). Ligeledes var alle medlemmer af Valencia CF's bestyrelse også medlemmer af Fundación Valencias bestyrelse.

(17) Tabel 2 nedenfor indeholder finansielle data for Fundación Valencia for perioden juni 2008 til juni 2011.

Tabel 2

Finansielle nøgletal for Fundación Valencia juni 2008 — juni 2011

(mio. EUR)

	7/2007-6/2008	7/2008-6/2009	7/2009-6/2010	7/2010-6/2011
Bruttoindkomst	1,7	1,8	1,2	1,5
Driftsresultat før skat (EBT)	– 0,01	0,00	– 4,4	– 4,8
Aktiver i alt	0,6	0,6	74,1	71,8
Egenkapital	0,03	0,03	– 4,4	– 9,9
Gæld	0,5	0,6	76,5	81,6

Kilde: Fundación Valencias årsrapporter

([4]) I Valencia CF's årsrapport fra juni 2012 anføres det, at Valencia CF er en del af en gruppe af virksomheder, hvis moder- eller holdingselskab er Fundación Valencia.

(18) Hércules CF er en professionel spansk fodboldklub i Alicante i Valencia-regionen. Den blev grundlagt i 1922, spiller i øjeblikket i den spanske anden division (»Segunda División B«) og spiller sine hjemmekampe på José Rico Pérez stadion, hvor der er plads til 30 000 tilskuere. På tidspunktet for den pågældende foranstaltning (juli 2010) havde Hércules CF lige kvalificeret sig til La Liga som nr. 2 i den spanske anden division (»Segunda División«) i sæsonen 2009/10. Ifølge de spanske myndigheder indgik Hércules CF den 25. januar 2012 en aftale med størstedelen af de private kreditorer, der havde indledt konkursbehandling den 5. juli 2011 (»concurso de acreedores«), som omfattede et haircut på 50 % af deres fordringer og en udsættelse af afbetalingen af ordinære fordringer på syv år med mulighed for forlængelse på to år i tilfælde af, at klubben mistede sin status som professionel. Tabel 3 nedenfor viser Elche CF's økonomiske resultater i perioden juni 2008 til juni 2012.

Tabel 3

Finansielle nøgletal for Hércules CF juni 2008 — juni 2012

(mio. EUR)

	7/2007-6/2008	7/2008-6/2009	7/2009-6/2010	7/2010-6/2011	7/2011-6/2012
Omsætning	4,0	4,1	5,4	24,8	6,2
Driftsresultat før skat (EBT)	– 5,7	– 9,8	– 17,6	– 12,9	– 0,4
Overskudsgrad før skat	– 1,4	– 2,4	– 3,3	– 0,5	– 0,1
Selskabskapital	3,8	3,8	3,8	21,2	21,2
Egenkapital	– 22,6	– 29,6	– 29,4	– 39,0	– 36,6
Gældsandel	– 1,1	– 1,0	– 1,6	– 1,3	– 1,4

Kilde: Elche CF's årsrapporter.

(19) Fundación Hércules de Alicante (»Fundación Hércules«) er en organisation, som har til formål at fremme den sociale velfærd og anliggender vedrørende Hércules CF. Den er ikke involveret i økonomiske aktiviteter. Med kapitalindsprøjtningen (se betragtning 9 ovenfor) erhvervede Fundación Hércules 81,96 % og dermed en kontrollerende aktiepost i Hércules CF, hvor den andenstørste aktionær ejede 16,99 % (Fundación Hércules ejede ikke nogen aktier før kapitalindsprøjtningen). I henhold til Fundación Hércules' vedtægter er medlemmerne af Hércules CF's bestyrelse medlemmer af Fundación Hércules' styrende organ (»Patronato«). Tabel 4 nedenfor indeholder finansielle data for Fundación Hércules for perioden juni 2009 til juni 2011

Tabel 4

Finansielle nøgletal for Fundación Hércules juni 2009 — juni 2011

(mio. EUR)

	7/2008-6/2009	7/2009-6/2010	7/2010-6/2011
Bruttoindkomst	0,6	0,4	0,4
Driftsresultat før skat (EBT)	0,0	0,0	0,0
Aktiver i alt	0,06	0,12	17,58
Egenkapital	0,03	0,03	– 1,00
Gæld	0,03	0,09	18,58

Kilde: Fundación Hércules' årsrapporter.

(20) Elche CF er en professionel spansk fodboldklub i Elche, provinsen Alicante, i Valencia-regionen. Den blev grundlagt i 1923, spiller i øjeblikket i den spanske anden division og spiller sine hjemmekampe på Manuel Martínez Valero stadion, hvor der er plads til 38 750 tilskuere. På tidspunktet for de pågældende foranstaltninger (februar 2011) spillede klubben i anden division, mens den i sæson 2013/14 og 2014/15 spillede i La Liga. Tabel 5 nedenfor viser Elche CF's økonomiske resultater i perioden juni 2007 til juni 2011. Ifølge de spanske myndigheder indledte Elche CF konkursbehandling den 6. august 2015.

Tabel 5

Finansielle nøgletal for Elche CF juni 2007 — juni 2011

(mio. EUR)

	7/2006-6/2007	7/2007-6/2008	7/2008-6/2009	7/2009-6/2010	7/2010-6/2011
Omsætning	5,9	7,1	4,4	4,4	4,8
Driftsresultat før skat (EBT)	– 6,2	– 3,9	– 3,3	– 1,1	1,4
Overskudsgrad før skat	– 1,1	– 0,5	– 0,8	– 0,3	0,3
Selskabskapital	13,4	13,4	17,4	8,1	22,1
Egenkapital	16,0	12,1	– 10,2	– 10,2	4,3
Gældsandel	1,9	2,7	– 2,7	– 2,7	4,6

Kilde: Elche CF's årsrapporter

(21) Fundación Elche Club de Fútbol (»Fundación Elche«) er en nonprofitorganisation i Valencia-regionen, som har til formål at fremme og udvikle sportsrelaterede aktiviteter. Den er ikke involveret i økonomiske aktiviteter. Med kapitalindsprøjtningen (se betragtning 10 ovenfor) erhvervede Fundación Elche en kontrollerende aktiepost på 63,45 % i Elche CF som den eneste aktionær i Elche CF med mere end 10 % (den ejede ikke nogen aktier før kapitalindsprøjtningen). Ligeledes var alle medlemmer af Elche CF's bestyrelse også medlemmer af Fundación Elche bestyrelse.

(22) Tabel 6 nedenfor indeholder finansielle data for Fundación Elche for perioden 2009-2011.

Tabel 6

Finansielle nøgletal for Fundación Elche december 2009 — december 2011

(mio. EUR)

	2009	2010	2011
Bruttoindkomst	0,2	0,3	0,3
Driftsresultat før skat (EBT)	0,0	0,0	0,0
Aktiver i alt	1,8	1,4	15,4
Egenkapital	1,4	1,4	1,4
Gæld	0,4	0,08	14,1

Kilde: Fundación Elches årsrapporter

2.6. **Valencia CF's rentabilitetsplan fra 2009**

(23) Ifølge de spanske myndigheder blev IVF's beslutning om at yde garantien fra 2009 til Valencia CF truffet på grundlag af en »rentabilitetsplan« fra maj 2009. Rentabilitetsplanen omfattede:

a) En præsentation af Valencia CF's finansielle data for perioden juni 2004 til juni 2009 med henvisninger til de største problemer i forhold til klubbens vanskelige økonomiske situation:

— Konsekvent tabsgivende aktiviteter, både i klubbens generelle forretning og i forbindelse med køb og salg af spillerrettigheder.

— Opførelsen af et nyt stadion indstillet som følge af et underskud på budgettet på 366 mio. EUR, fordi der ikke var midler til finansiering af stadionet på lang sigt.

— Fald i værdien af fire grunde på Mestalla stadion, som var blevet udbudt til salg, og manglende købere, hvorved den forventede salgspris faldt fra 350 mio. EUR til 250 mio. EUR.

— Underskud, som delvist blev dækket af ekstraordinære ejendomshandler.

— Betydelig gældsstigning med deraf følgende finansiel byrde.

— Negativ egenkapital delvist dækket af salget af en af Mestalla-grundene og udnyttelse af skattefordele.

b) De finansielle og forretningsmæssige foranstaltninger, som klubben ville træffe for at løse disse problemer:

— Kapitalforhøjelse på 92 mio. EUR.

— Finansiering af nyt stadion med langsigtede instrumenter.

— Stigning i indtægterne primært efter idriftsættelsen af det nye stadion med en væsentlig stigning i antallet af sæsonkortholdere og indtægtsskabende aktiviteter (parkering, butikker, service osv.).

— Lavere udgifter primært i fodboldtruppen som følge af ændret sportspolitik: sammensætning af truppen, aflønningsstrukturer m.v.

— Salg af grunde (Mestalla og Ciudad Deportiva de Paterna).

— Salg af spillerrettigheder i løbet af planens første to år.

c) De planlagte sportsinvesteringer i juni 2010 — juni 2015 og planlagte salg, fortjenester og køb i juni 2010 — juni 2011.

d) De planlagte desinvesteringer af ejendom og dermed forbundne indtægter pr. år: i) salg af »tredjepartsejendom« til 80 mio. EUR, som efter planen skulle give en fortjeneste på 42 mio. EUR i juni 2011, ii) salg af Mestalla-grundene til 250 mio. EUR, som efter planen skulle give en fortjeneste på 160 mio. EUR i december 2011, og iii) salg af Paterna-grunden til 35 mio. EUR, som efter planen skulle give en fortjeneste på 33 mio. EUR i juni 2012.

e) Klubbens finansieringsbehov i perioden 2010-2015 med grafer, der viser de nødvendige beløb pr. år, måneder med finansiering pr. år samt de vigtigste formål og finansieringskilder pr. år.

f) En prognose, som viser, at Valencia CF (bl.a.) ville generere følgende resultater frem til juni 2015:

Tabel 7

Forventede finansielle data for Valencia CF for juni 2010 til juni 2015 ifølge »rentabilitetsplanen«

(mio. EUR)

	7/2009-6/2010	7/2010-6/2011	7/2011-6/2012	7/2012-6/2013	7/2013-6/2014	7/2014-6/2015
Omsætning	92,2	93,7	122,4	128,6	134,7	138,7
Driftsresultat	– 30,0	– 24,7	– 8,9	– 0,2	1,9	5,1

(mio. EUR)

	7/2009-6/2010	7/2010-6/2011	7/2011-6/2012	7/2012-6/2013	7/2013-6/2014	7/2014-6/2015
Overskudsgrad	– 0,33	– 0,26	– 0,07	0,00	0,01	0,04
Driftsresultat før skat (EBT)	– 9,5	50,5	154,8	– 0,2	1,9	5,1
Overskudsgrad før skat	– 0,1	0,54	1,26	0,00	0,01	0,04
Selskabskapital	99,8	99,8	99,8	99,8	99,8	99,8
Egenkapital	39,9	76,5	202,9	203,4	204,7	208,2
ROE margin (Egenkapitalafkastmargin)	– 0,23	0,66	0,76	0,00	0,01	0,02
Gældsandel	10,17	5,20	0,53	0,39	0,35	0,40

2.7. **Fundación Valencias salg af aktier i Valencia CF i 2014**

(24) Ifølge kommentarerne fra Spanien, Fundación Valencia og Valencia CF meddelte Fundación Valencia i januar 2014, efter at have fået godkendelse fra IVF (hvilket var en betingelse for IVF's garanti), at den havde til hensigt at indlede et salg af sine aktier i Valencia CF. I februar 2014 blev der nedsat en forvaltningskomité, som skulle overvåge processen, og som omfattede repræsentanter for Bankia, Generalitat Valenciana (repræsenteret af IVF), Valencia CF og Fundación Valencia. Salgsprocessen blev styret af KPMG (udnævnt af Bankia) og PwC. Der var følgende syv tilbudsgivere fra Kina, USA, Saudi-Arabien, Singapore, Rusland og Costa Rica:

a) Dalian Wanda Group, […] (*).

b) Promontoria Holding 93 BV, […].

c) The Up 54 Limited, […].

d) Global Emerging Market, […].

e) Meriton Holdings Limited, en virksomhed baseret i Singapore ejet af Peter Lim, en singaporeansk forretningsmand og investor med en formue anslået til 2,4 mia. USD (ifølge Forbes).

f) Zolotaya Zvezda, […].

g) Mario Alvarado Orozco, […].

(25) De vigtigste kriterier for evaluering af tilbuddene var:

a) Tilbagebetaling af Valencia CF's lån (den vindende tilbudsgiver tilbagebetalte faktisk Valencias garanterede lån, hvilket resulterede i annullering af den undersøgte statsgaranti, se betragtning 28 nedenfor).

b) Kapitalindsprøjtning og reduktion af Valencia CF's gæld.

c) Forpligtelse til at færdigbygge Valencia CF's nye stadion (byggeriet var blevet indstillet) og opfyldelse af de relevante uindfriede forpligtelser over for kommunen (udveksling af grundene og den tilhørende sportsplads).

d) Det nye stadion skulle fortsat være i Valencia CF's besiddelse.

(*) Fortrolige oplysninger.

e) Valencia CF skulle beholde sine aktiver. Indtægter fra salg af aktiver skulle udelukkende anvendes til rekapitalisering af Valencia CF.

f) Den vindende tilbudsgiver skulle garantere Valencia CF's aktiver og finansielle balance i fem år og forpligte sig til ikke at sælge klubben eller miste kontrollen over aktierne i mindst fem år.

g) »Sociale« kriterier omfattede: inddragelse af små aktionærer, videreførelse af Fundación Valencias rolle, promovering af kvindefodbold og andre sportsaktiviteter, styrkelse af Valencia CF's internationale image.

(26) KPMG og PwC sendte instrukser til de udvalgte investorer som opfordring til at fremsende bindende tilbud. Efter fristen for indgivelse af bindende tilbud blev tilbuddene åbnet, og forvaltningskomitéen undersøgte, om de opfyldt kravene for udbudsprocessen. Tilbuddene fra følgende tre interesserede investorer blev annulleret: […] (trukket tilbage), […] (trukket tilbage) og […] (manglende oplysninger om solvens). Den bedste investor skulle udvælges inden for tre uger efter fristen for indgivelse af tilbud. Til sidst blev de fire resterende tilbud vurderet af forvaltningskomitéen og PwC's og KPMG's rådgivere. Bestyrelsen i Fundación Valencia traf det endelige valg blandt de sidste udvalgte investorer.

(27) Det udvalgte tilbud var indsendt af Meriton Holdings Limited og omfattede en købspris på 100 mio. EUR for 70,06 % af Valencia CF's aktiebeholdning, dvs. 1 481 368 aktier eller 67,5 EUR pr. aktie, en langsigtet refinanisering af Valencia CF's gæld på 229 mio. EUR til Bankia, en aktionærkredit på 100 mio. EUR og en forpligtelse til ikke at udvande værdien af aktier ejet af minoritetsaktionærer.

(28) Efter Fundación Valencia havde modtaget ovennævnte beløb, tilbagebetalte den i oktober 2014 det fulde lån fra 2009 på 75 mio. EUR plus tillægslånet på 6 mio. EUR fra 2010 til Bankia sammen med de udestående renter og andre omkostninger og forpligtelser. Efterfølgende blev IVF's statsgaranti annulleret. Fundación Valencia havde 6 mio. EUR tilbage efter tilbagebetaling af lånet til Bankia.

3. **BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE**

(29) Den 18. december 2013 besluttede Kommissionen at indlede en formel undersøgelsesprocedure. I sin åbningsafgørelse drog Kommissionen den foreløbige konklusion, at Valencia CF, Hércules CF og Elche CF kunne betragtes som kriseramte virksomheder på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne blev ydet. Kommissionen udtrykte også tvivl om, hvorvidt foranstaltningerne var i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om anvendelsen af artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier ([5]) (»garantimeddelelsen fra 2008«) og konkluderede foreløbigt, at foranstaltningerne udgjorde en fordel for modtagerne.

(30) Endvidere fandt Kommissionen i sin åbningsafgørelse, at den spanske stat gennem Generalitat Valenciana havde en klar og direkte indflydelse på IVF, og drog den foreløbige konklusion, at foranstaltningerne kunne tilregnes staten.

(31) Kommissionen udtrykte på grundlag af ovenstående tvivl om de fire undersøgte foranstaltninger og drog den foreløbige konklusion, at de alle omfattede statsstøtte.

(32) Endvidere fandt Kommissionen, at de enheder, der i sidste ende drog fordel af de statsgaranterede lån, var Valencia CF, Hércules CF og Elche CF, idet lånene og garantierne blev ydet med henblik på at købe aktier, som klubberne lige havde udstedt for at øge deres egen kapital. Kommissionen fandt også, at det ikke kunne udelukkes, at Fundación Valencia, Fundación Hércules og Fundación Elche også kunne have draget fordel af de pågældende foranstaltninger frem for udelukkende at fungere som formidlere af støtten mellem staten og klubberne.

(33) Kommissionen udtrykte også tvivl om de fire undersøgte foranstaltningers forenelighed med det indre marked, navnlig fordi de spanske myndigheder ikke havde angivet nogen argumenter til støtte for forenelighed.

(34) I betragtning af foranstaltningernes karakter og den omstændighed, at Valencia CF, Hércules CF og Elche CF kunne betragtes som kriseramte virksomheder på tidspunktet for foranstaltningerne, bemærkede Kommissionen, at foranstaltningernes forenelighed kun kunne vurderes efter artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, og navnlig i lyset af Kommissionens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder

([5]) EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10.

fra 2004 ([6]) (»rammebestemmelserne«). Kommissionen bemærkede først, at betingelserne for redningsstøtte i rammebestemmelsernes afsnit 3.1 ikke syntes at være opfyldt. Med hensyn til omstruktureringsstøtte, som defineret i rammebestemmelsernes afsnit 3.2, understregede Kommissionen, at de pågældende foranstaltninger var blevet ydet uden en troværdig genoprettelsesplan, som opfyldt betingelserne i rammebestemmelserne.

(35) Endelig bemærkede Kommissionen, at der syntes at være ydet gentagne foranstaltninger til Valencia CF, mens klubben var kriseramt, hvorfor betingelsen om engangsstøtte i rammebestemmelsernes afsnit 3.3 ikke syntes at være opfyldt.

4. **MEDLEMSSTATENS VURDERING**

(36) Både de spanske myndigheder og IVF (som et instrument i Generalitat Valenciana og det, der har ydet de pågældende foranstaltninger) fremsatte bemærkninger under den formelle undersøgelsesprocedure. Disse bemærkninger er i vid udstrækning sammenfaldende og vil derfor her blive beskrevet samlet. De vil blive præsenteret som bemærkninger fra Spanien, eftersom IVF er en enhed, der hører under og kontrolleres af Generalitat Valenciana.

(37) Spanien mener ikke, at foranstaltning 1, 2, 3 og 4 udgjorde statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, fordi udstedelsen af de pågældende garantier samt deres vilkår og betingelser var i overensstemmelse med de budgetter, som var godkendt i henhold til bestemmelserne og begrænsningerne i den spanske lovgivning ([7]).

(38) Spanien bemærker også, at foranstaltning 1, 2, 3 og 4 ikke gav modtagerne af de pågældende garantier en uberettiget fordel i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, fordi bestemmelserne i garantimeddelelsen fra 2008 var opfyldt, herunder især:

a) De underliggende transaktioner var beskrevet og målbare.

b) IVF modtog modgarantier for de pågældende garantier, navnlig pant i aktier, som fondene erhvervede med de garanterede lån.

c) Modtagerne af garantierne, dvs. de tre fonde, var ikke kriseramte på tidspunktet for ydelse af garantierne.

d) Garantigebyrerne og renterne på de garanterede lån lå på markedsniveau.

(39) Endvidere gør Spanien gældende, at Fundación Valencias beslutning i 2009 om at investere i Valencia CF's aktiepost var i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip, og at der derfor ikke blev ydet nogen uberettiget fordel i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF af følgende grunde:

a) IVF's beslutning om at yde foranstaltning 1 var baseret på Valencia CF's rentabilitetsplan, som beskrev klubbens gode økonomiske udsigter, der især var forbundet med driften af klubbens nye stadion (se betragtning 20 ovenfor).

b) Det var aftalen, at lånet til Fundación Valencia skulle betales tilbage med provenuet fra salget af de aktier, Fundación Valencia købte i Valencia CF i 2009.

c) Der var mange vigtige investorer, der deltog i salgsprocessen i 2014, hvilket beviser, at der var interesse i markedet.

d) Prisen i det udvalgte tilbud i ovennævnte salgsproces i 2014 var højere end den pris, som Fundación Valencia havde købt aktierne i Valencia CF til i 2009 (67,5 EUR pr. aktie i forhold til 48,08 EUR pr. aktie).

([6]) EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

([7]) Det drejer sig især om: a) ottende tillægsbestemmelse i Generalitat Valencianas lov nr. 7/1990 af 28. december 1990 om budgetter for 1991, i medfør af hvilken IVF blev oprettet, og b) Generalitat Valencianas lovdekret af 26. juni 1991 om offentlige finanser, som ændrede Generalitat Valencianas lov om offentlige finanser.

(40) Endvidere gør Spanien gældende, at de undersøgte foranstaltninger ikke opfyldt kriteriet om fordrejning af konkurrencevilkårene og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, af følgende grunde:

a) Hvis man sammenligner Valencia CF's situation i 2012 med andre aktører i tilsvarende ligaer, som f.eks. Premier League, kan man se, at Valencia CF havde færre indtægter fra senderettigheder end Blackpool, som var det hold, der havde færrest indtægter i Premier League. I sæsonen 2011/12 manglede Valencia CF endvidere en sponsor på forsiden af spillertrøjerne, hvilket viser, at klubben havde svært ved at konkurrere på sponsormarkedet. Endelig var klubben i den pågældende periode nødt til at sælge sine mest værdifulde spillere, hvilket forringede klubbens chancer for at klare sig godt i turneringer.

b) Hércules CF var i anden division, da den fik lånet. Derfor er den, og har den altid været, en lokal klub, som heller aldrig har deltaget i europæiske turneringer.

c) Elche CF har aldrig kvalificeret sig til en europæisk turnering, og dens økonomiske indflydelse rækker sjældent videre end til provinsen Alicante. Desuden har Elche ikke i sig selv kapacitet til at tiltrække fodboldspillere fra andre markeder under finansielle betingelser, som ville have fordrejet konkurrencevilkårene.

(41) Spanien gør gældende, at ifølge planen for tilbagebetaling af det garanterede lån til Fundación Valencia var fonden forpligtet til at sælge alle de erhvervede aktier i Valencia CF senest den 30. juni 2015 som følger: a) I fase 1, som skulle være afsluttet den 31. december 2010, skulle Fundación Valencia sælge mindst 47 663 aktier til en pris på 53,5 EUR pr. aktie, og b) i fase 2, som skulle være afsluttet den 30. juni 2015, skulle Fundación Valencia sælge 852 452 aktier. Fundación Valencia var forpligtet til at bruge provenuet fra salget af aktierne til at tilbagebetale det garanterede lån.

(42) Spanien er ikke uenig i Kommissionens foreløbige konklusioner om (og anerkender endda), at IVF's beslutninger om at yde de pågældende foranstaltninger kunne tilregnes staten, og at Valencia CF, Hércules CF og Elche CF var kriseramte på tidspunktet for de pågældende foranstaltninger. Endvidere anerkender Spanien, at garantierne fra IVF for lånene til Fundación Valencia, Fundación Hércules og Fundación Elche i de enkelte tilfælde dækkede 100 % af den underliggende lånekapital plus renter og omkostninger ved den garanterede transaktion.

(43) Spanien angav også argumenter for foreneligheden af foranstaltning 1 og 4 (til Valencia CF og Fundación Valencia) i henhold til rammebestemmelserne, hvis Kommissionen skulle konkludere, at de udgør statsstøtte.

(44) Med hensyn til genoprettelse af rentabiliteten mener Spanien, at rentabilitetsplanen fra 2009 sikrer Valencia CF's langsigtede rentabilitet. Endvidere er Spanien af den opfattelse, at salget af Valencia CF's mest værdifulde spillere er en passende og forholdsmæssig modydelse. Med hensyn til, at støtten skal være begrænset til et minimum (egetbidrag), gør Spanien gældende, at private køberes bidrag til kapitalforhøjelsen i 2009 på 18,8 mio. EUR bør regnes som egetbidrag. Endelig mener Spanien med hensyn til princippet om engangsstøtte, at dette blev overholdt, fordi foranstaltning 4 kun omfatter de 6 mio. EUR, der den 10. november 2010 blev lagt til den eksisterende garanti, og den derfor ikke kan betragtes som en ny garanti og dermed ny statsstøtte til Valencia CF. Ifølge Spanien omfatter foranstaltning 4 ikke nogen anden statsgaranti, fordi IVF i februar 2013 betalte 4,9 mio. EUR til dækning af Bankias delvise udnyttelse af statsgarantien som følge af den manglende overholdelse af rentebetalingen den 26. august 2012.

(45) Endelig bemærker Kommissionen, at Spanien ikke har fremlagt en plan for Hércules CF's og Elche CF's finansielle udsigter på tidspunktet for ydelse af statsgarantierne til dem (2010 og 2011). Desuden har Spanien ikke kommentereret på grundlaget for, at foranstaltning 2 og 3 betragtes som forenelige med det indre marked.

5. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(46) Under den formelle undersøgelsesprocedure modtog Kommissionen bemærkninger fra Valencia CF og Fundación Valencia, som i vid udstrækning falder sammen med Spaniens og IVF's bemærkninger (se betragtning 36-45 ovenfor). Ud over disse sammenfaldende argumenter gjorde disse interesserede parter følgende gældende:

a) Valencia CF gør gældende, at salget af de aktier, som Fundación Valencia havde erhvervet i 2009 til en pris, der var højere end købsprisen på 48,08 EUR pr. aktie (se betragtning 6 ovenfor), og den omstændighed, at disse aktier blev givet i pant til IVF for dennes garanti, viser, at IVF handlede i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip som følge af værdien af de aktier, der ville dække IVF's risiko som garant.

b) Valencia CF anfører, at eftersom ejerskabet over Valencia CF blev overdraget i en åben og konkurrencepræget udbudsprocedure, blev støtteelementet afspejlet i markedsprisen og indgik i købsprisen. Derfor er det sælgeren af aktierne, der beholder fordelen af støtten. Valencia CF har gjort gældende, at ovenstående er i overensstemmelse med retspraksis ([8]). Ifølge Valencia CF ville støttebeløbet i statsgarantien i lyset af ovenstående skulle inddrives fra sælgeren, dvs. Fundación Valencia.

c) Valencia CF støtter endvidere, at den samlede markedsværdi af klubbens spillere ([9]) samt den omstændighed, at dens registrerede kapital i perioden 2007-2009 ikke gik tabt, men forblev stabil, og at klubben igen fik overskud i 2011 og 2012, var tilstrækkelig til at tilbagevise antagelsen om, at Valencia CF var i økonomiske vanskeligheder, fordi den havde en negativ egenkapital i perioden 2007-2009. Endvidere bekræftede den åbne udbudsproces iværksat af Fundación Valencia, det store antal tilbudsgivere og den købspris, som Meriton Holdings Limited betalte, at den reelle økonomiske værdi af Valencia CF var højere end den nettoværdi, der fremgik af Valencia CF's årsregnskab og omfatter markedsværdien af spillerne, klubbens varemærke og dens internationale dimension.

d) Desuden gør Valencia CF gældende, at beregningen af et støtteelement bør tage højde for, at Valencia CF på tidspunktet for den undersøgte foranstaltning ikke var i »økonomiske vanskeligheder«, men at den snarere havde en »tilfredsstillende ratingkategori«, og at pantet i Valencia CF's aktier fra Fundación Valencia til IVF kunne betragtes som et »højt« eller i det mindste »normalt« niveau for sikkerhedsstillelse.

e) Valencia CF anfører også, at garantien fra 2009 ville være forenelig med de midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise ([10]), som blev vedtaget for at afhjælpe mangler som følge af den økonomiske og finansielle krise, som begyndte i oktober 2008.

f) Fundación Valencia anfører, at dens administrative organer vedtog en betalingsplan, som blev forelagt Generalitat Valenciana og Bankia med henblik på sidstnævntes ydelse af garantien og lånet. Ifølge denne betalingsplan var Fundación Valencia forpligtet til at sælge de erhvervede aktier i Valencia CF inden den 30. juni 2015 som følger: a) I fase 1, som skulle være afsluttet den 31. december 2010, skulle Fundación Valencia sælge mindst 47 663 aktier til en pris på 53,5 EUR pr. aktie med et provenu på ca. 2,5 mio. EUR, og b) i fase 2, som skulle være afsluttet den 30. juni 2015, skulle Fundación Valencia sælge 852 452 aktier til priser fra 53,5 EUR til 67,5 EUR pr. aktie. Fundación Valencia angiver, at fristen den 30. juni 2015 falder nøjagtigt sammen med udløbsdatoen for det garanterede lån. Fundación Valencia var forpligtet til at bruge hele provenuet fra salget af aktierne til at tilbagebetale det garanterede lån. Fundación Valencia gør gældende, at salgsprisen for aktierne skulle svare til deres pålydende værdi plus renter, der måtte blive tilskrevet det garanterede lån i løbet af den pågældende periode. Tilsvarende skulle salgsprisen stige, hvis den årlige rente på den låneaftale, der var indgået mellem Fundación Valencia og Bankia om køb af aktierne, steg (dvs. over de aftalte 6 %). Fundación Valencia tilføjer, at det garanterede lån også skulle tilbagebetales med økonomiske bidrag fra institutionelle trustees og tredjeparter (offentlige institutioner og private virksomheder) samt med tilbagevendende indtægter fra de almindelige aktiviteter. I denne forbindelse gør Fundación Valencia gældende, at det ikke var muligt at foretage den første rentebetaling, som havde frist den 27. august 2010, på grund af forsinkelsen i salget af aktier i fase 1, hvilket førte til forhøjelsen af det garanterede lån på 6 mio. EUR den 10. november 2010 (foranstaltning 4, se betragtning 11 ovenfor).

g) Fundación Valencia gør også gældende, at den i februar 2013 betalte 5 221 517,39 EUR til Bankia for den forudgående delvise udnyttelse af garantien og den tilsvarende betaling af samme beløb fra IVF (garant).

h) Fundación Valencia anfører endelig, at garantien fra 2009 blev annulleret den 24. oktober 2014. Som resultat af de forskellige retssager i Spanien var garantien imidlertid ikke altid gældende, og at der var nogle perioder, hvor den ikke var gyldig, fordi domstolene havde erkendt den ugyldig fra begyndelsen, og andre perioder, hvor den blev suspenderet ved en retskendelse om sikrende retsmidler. I denne sammenhæng gør Fundación

([8]) Kommissionens beslutning af 12. maj 2004 om Spaniens statsstøtte til fordel for en yderligere omstrukturering af den spanske skibsbygningsindustri Statsstøttesag C 40/00 (ex NN 61/00), præmis 120 (EUT L 58 af 4.3.2005, s. 29), Domstolens dom af 20. september 2001, Banks, C-390/98, ECLI:EU:C:2001:456, præmis 77-78, og Domstolens dom af 8. maj 2003 Italien m.fl. mod Kommissionen (Seleco), C-328/99 og C-399/00, ECLI:EU:C:2003:252 præmis 83.

([9]) Valencia CF har angivet følgende: a) Den samlede bogførte værdi (købspris minus årlige afskrivninger) af Valencia CF's spillere ifølge årsregnskabet 2008/2009 var 95,7 mio. EUR, b) den anslåede samlede markedsværdi af Valencia CF's spillere i juni 2009 var ca. 235,7 mio. EUR, og c) i det regnskabsår, der sluttede i juni 2010, blev der solgt spillere for 78,7 mio. EUR (mens der blev brugt 14,5 mio. EUR på at købe nye spillere).

([10]) EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1.

Valencia gældende, at hvis det konkluderes, at den pågældende garanti omfatter et vist støtteelement, bør Kommissionen i sin vurdering også tage højde for disse perioder, hvor garantien var suspenderet eller ugyldig.

(47) Kommissionen modtog også bemærkninger fra Liga Nacional de Fútbol Profesional (den professionelle fodboldliga »LFP«), dvs. sammenslutningen af alle sportsaktieselskaber og fodboldklubber i Spaniens første og anden division, som deltager i officielle professionelle turneringer på nationalt plan.

(48) LFP støtter i sine bemærkninger, at den første læsning af åbningsafgørelsen ikke giver den nødvendige klarhed over, hvilken indvirkning på konkurrencen, som den potentielle støtte kunne få, ligesom den ikke forklarer, hvordan den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Endvidere gør LFP gældende, at sportssektoren generelt og fodboldsektoren i særdeleshed, især som følge af dens popularitet blandt unge, bør få særbehandling, jf. artikel 165 i TEUF. Endelig hævder LFP, at de sportsaktiviteter, som en professionel sportsklub udøver, varetager en ubestridelig public service-funktion, hvilket ifølge artikel 106, stk. 2, i TEUF betyder, at anvendelsen af konkurrencereglerne ikke »retligt eller faktisk« hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. I den forbindelse anfører LFP, at dette klart bekræftes ved undtagelsen i artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, ifølge hvilken »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene […], når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse« er forenelig med det indre marked. Endvidere støtter LFP den vurdering, at det, at Kommissionen hidtil ikke har vedtaget retningslinjer for anvendelsen af reglerne om statsstøtte i traktaten på kommercielle sportsaktiviteter, er et problem for vurderingen af denne sag, fordi det ikke er muligt at nå frem til en passende løsning ved blot at anvende forskellige generiske, heterogene normer fra andre sektorer analogt, idet der er en klar og tydelig risiko for, at evalueringen af sagen ville være forudindtaget og ufuldstændig, samtidig med den retsusikkerhed, det medfører. Endelig gør LFP gældende, at Kommissionen for at vurdere den påståede støtte og dens lovlighed i henhold til EU-lovgivningen bør tage højde for visse LFP-regler, og henviser især til godkendelsen af klubbens budgetter, begrænsningerne for klubbernes udgifter, klubbernes økonomiske og finansielle kapacitet, kreditorbeskyttelse, rationaliteten i klubbens økonomi, fremme af ansvarligt forbrug og beskyttelse af klubbernes langsigtede levedygtighed og bæredygtighed.

6. SPANIENS KOMMENTARER TIL BEMÆRKNINGERNE FRA DE INTERESSEREDE PARTER

(49) I sine kommentarer til bemærkningerne fra de interesserede parter gentog Spanien sin holdning i brevet af 27. april 2015, som indeholdt de fleste af de argumenter, der er beskrevet i betragtning 36 til 45 ovenfor.

7. VURDERING AF FORANSTALTNINGERNE

7.1. Forekomst af statsstøtte

(50) I henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(51) For at konkludere, hvorvidt der er tale om statsstøtte, skal Kommissionen vurdere, hvorvidt alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF (dvs. overførsel af statsmidler, selektiv fordel, potentiel fordrejning af konkurrencevilkårene og påvirkning af samhandelen i EU) er opfyldt for hver af de fire undersøgte foranstaltninger.

7.1.1. *Statsmidler og tilregnelse til staten*

(52) For at kunne betragtes som statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF skal en foranstaltning gennemføres direkte eller indirekte ved hjælp af statsmidler, og den skal kunne tilregnes staten. Ifølge retspraksis skal en virksomheds midler betragtes som statslige midler, hvis staten ved at udøve sin dominerende indflydelse på sådanne virksomheder er i stand til at styre anvendelsen af deres midler ([11]).

(53) Overdragelsen af statsmidler kan ske på mange forskellige måder, herunder ved statsgarantier. Disse bringer statens midler i fare, da deres indfrielse sker over statens budget. Endvidere indebærer en garanti, for hvilken der ikke betales en passende modydelse, et tab af finansielle midler for staten. Skabelsen af en konkret risiko for at pålægge staten en supplerende byrde i fremtiden i form af en garanti, er endvidere tilstrækkeligt efter artikel 107, stk. 1 ([12]).

([11]) Sag C-482/99, Republikken Frankrig mod Kommissionen (Stardust Marine), ECLI:EU:C:2002:294.
([12]) Sag C-200/97, Ecotrade, ECLI:EU:C:1998:579, præmis 41, og forenede sager C-399/10 P og C-401/10 P, Bouygues og Bouygues Télécom mod Kommissionen m.fl., ECLI:EU:C:2013:175, præmis 137-139.

(54) Kommissionen bemærker først, at IVF stod for alle de undersøgte foranstaltninger. Ifølge IVF's oplysninger på sit websted ([13]) blev instituttet oprettet ved lov nr. 7/1990 (28. december 1990) som et offentligretligt institut underlagt Valencias regering og har til formål at fungere som hovedinstrument i den offentlige lånepolitik og bidrage til udøvelsen af Valencias regerings beføjelser på det finansielle system. IVF er et offentligt finansieringsinstitut kontrolleret af Generalitat Valenciana, og sidstnævntes repræsentanter deltager også i IVF's bestyrelse og investeringsudvalg. På nuværende tidspunkt er IVF tilknyttet Generalitat Valencianas finansdepartement ([14]).

(55) Ud fra overstående bemærker Kommissionen, at selve formålet med IVF er tæt forbundet med den offentlige administration og gennemførelsen af den offentlige myndigheds beslutninger. Den offentlige karakter af virksomhedens aktiviteter er en væsentlig indikator af, om en virksomheds adfærd kan tilregnes staten ([15]), særlig i det omfang virksomheden anvendes af staten som et instrument for gennemførelsen af en politik ([16]) frem for udøvelse af rent erhvervsmæssige formål ([17]). Spanien har ikke fremsendt nogen argumenter vedrørende denne indikator. Endvidere bemærkes det, at repræsentanter for Generalitat Valenciana deltager i IVF's bestyrelse (se betragtning 6 ovenfor).

(56) På grundlag af ovenstående konkluderer Kommissionen, at staten havde en klar og direkte indflydelse på IVF. Dette er ikke blevet bestredet af Spanien. Spanien gør endvidere gældende, at udstedelsen af de pågældende garantier samt deres vilkår og betingelser var i overensstemmelse med de budgetter, som var godkendt i henhold til bestemmelserne og begrænsningerne i den spanske lovgivning, og henviste særligt til IVF (se betragtning 37), hvilket beviser, at de pågældende foranstaltninger omfattede brug af statsmidler. I lyset af ovenstående finder Kommissionen, at IVF's foranstaltninger udgør statsmidler og kan tilregnes Spanien.

7.1.2. *Selektiv fordel*

(57) De undersøgte statslige foranstaltninger giver en selektiv fordel, fordi de giver enkelte virksomheder en fordel. I denne sag gav de pågældende statslige foranstaltninger mulighed for at finansiere de tre fondes køb af aktier i de tre undersøgte klubber ved hjælp af kapitalindsprøjtninger.

(58) Med hensyn til, om der foreligger en fordel, gør Spanien gældende, at beslutningen om at yde foranstaltning 1 var i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip som følge af rentabilitetsplanen fra 2009. Kommissionen godtager ikke dette argument af følgende årsager:

a) Rentabilitetsplanen indeholder ikke en følsomhedsanalyse af de risici, der kunne have en indvirkning på Valencia CF's økonomiske resultater. Der manglede vigtige dele af denne vurdering, herunder indvirkningen af klubbens forskellige mulige placeringer i den endelige tabel, prisændringer på ejendomsmarkedet, sponsormarkedet eller tv-markedet, potentielle risici knyttet til fansenes mulighed for at betale for sæson- eller kampbilletter, spillernes risiko for skader, ændringer på transfermarkedet osv.

b) Endvidere var de finansielle resultater, der blev forudsagt i rentabilitetsplanen, under et niveau, der kan betragtes som værende tilstrækkeligt til at genoprette Valencia CF's langsigtede rentabilitet. Som illustreret i tabel 4 ovenfor, indeholdt rentabilitetsplanen fra 2009 driftstab frem til det regnskabsår, der sluttede i juni 2013, dvs. de fire år efter foranstaltning 1. Endvidere var det driftsresultat, der blev forudsat for de regnskabsår, der sluttede i juni 2014 og juni 2015, forbundet med meget lave overskudsgrader, hhv. 1 % og 4 %. Endelig med hensyn til klubbens forventede indtjening før skat frem til det regnskabsår, der sluttede i juni 2015, gælder der samme analyse som for driftsresultatet ovenfor, hvorimod det væsentligt højere resultat på 50,5 mio. EUR i det regnskabsår, der sluttede i juni 2011, og 154,8 mio. EUR i juni 2012, ikke er repræsentative for klubbens økonomiske resultater, men er helt ekstraordinære resultater, som skyldes salg af grunde.

(59) På grundlag af ovenstående mener Kommissionen ikke, at rentabilitetsplanen fra 2009 viser, at Valencia CF ville få mulighed for at tilbagebetale det garanterede lån fra 2009, eftersom den ikke indeholdt nogen oplysninger om, at Valencia CF ville overvinde sine årlige tab eller væsentligt højere gæld, og den manglede troværdige og udførlige finansielle prognoser, som en rimelig og troværdig rentabilitetsplan bør indeholde.

([13]) http://www.ivf.gva.es/.
([14]) http://www.ivf.gva.es/p.aspx?pag=InformacionInstitucional.
([15]) Stardust Marine, ECLI:EU:C:2002:294, præmis 56, sag T-358/94, Air France mod Kommisssionen, ECLI:EU:T:1996:194, præmis 58.
([16]) Dom af 22. marts 1977, Steinlike & Weinlig mod Tyskland, 78/76, ECLI:EU:C:1977:52, præmis 17-18.
([17]) Dom af 15. juli 2004, Pearle BV m.fl. mod Hoofdbedrijfschap Ambachten, C-345/02, ECLI:EU:C:2004:448, præmis 37.

(60) Endvidere gør Valencia CF gældende, at den åbne udbudsproces iværksat at Fundación Valencia, det store antal tilbudsgivere og den købspris, som Meriton Holdings Limited betalte, bekræftede, at den reelle økonomiske værdi af Valencia CF var højere end den nettoværdi, der fremgik af Valencia CF's årsregnskab og omfatter markedsværdien af spillerne, klubbens varemærke og dens internationale dimension. Kommissionen kan ikke godtage dette argument, eftersom salget af klubbens aktier til Meriton Holdings Limited fandt sted i 2014, dvs. fem år efter 2009, hvor foranstaltning 1 blev ydet, og mere end tre år efter foranstaltning 4, hvorfor det ikke er relevant for vurderingen af Valencia CF's økonomiske situation i 2009.

(61) Valencia CF gør også gældende, at salget af de aktier, som Fundación Valencia havde erhvervet i 2009 til en pris, der var højere end købsprisen på 48,08 EUR pr. aktie, og den omstændighed, at disse aktier blev givet i pant af IVF for dennes garanti, viser, at IVF handlede i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip, fordi værdien af aktierne ville dække IVF's risiko som garant. Kommissionen kan ikke godtage dette argument, fordi salget af de pågældende aktier fandt sted efter, at de var blevet pantsat af IVF, i regnskabsårene 2010-2011, 2011-2012 og 2013-2014. Derfor kan priserne i disse salg ikke anvendes som vejledende for værdien af aktierne i 2009.

(62) Med hensyn til foranstaltning 4 og navnlig den påståede forhøjelse af den eksisterende garanti i februar 2013, hvorefter Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure, bemærker Kommissionen, at de spanske myndigheder under den formelle undersøgelsesprocedure forklarede, at dette var en betaling fra IVF på 4,9 mio. EUR i februar 2013 til dækning af Bankias delvise udnyttelse af statsgarantien som følge af den manglende betaling af renter den 26. august 2012. Kommissionen mener, at denne betaling var til opfyldelse af IVF's forpligtelse som garant og ikke en ny foranstaltning til fordel for støttemodtageren. Derfor mener Kommissionen, at denne betaling i februar 2013 ikke gav støttemodtageren en yderligere fordel og derfor ikke udgør statsstøtte.

(63) Med hensyn til identifikation af støttemodtagerne bemærker Kommissionen, at en enhed, som ejer kontrollerende aktieposter i en virksomhed, ifølge fast retspraksis skal anses for at deltage i sidstnævntes økonomiske aktivitet, hvis den reelt udøver denne kontrol ved at være direkte eller indirekte involveret i ledelsen deraf, hvis: a) medlemmer af bestyrelsen/bestyrelserne udnævnes til den kontrollerede virksomheds bestyrelse(r), og b) der er aftalt finansieringsordninger mellem de to enheder ([18]).

(64) I denne sag gav kapitalindsprøjtningerne de tre fonde mulighed for at erhverve kontrollerende aktieposter i deres respektive fodboldklubber. Fundación Valencia overtog 72 % af aktierne (i forhold til de 1,6 %, den ejede før kapitalindsprøjtningen). I Valencia CF's årsrapport (juni 2012) anføres det også, at Valencia CF er en del af en gruppe af virksomheder, hvis moder- eller holdingselskab er Fundación Valencia.

(65) Hvad angår Fundación Hércules, erhvervede den 81,96 %, hvor den andenstørste aktionær ejede 16,99 % (Fundación Hércules ejede ikke nogen aktier før kapitalindsprøjtningen).

(66) Endelig erhvervede Fundación Elche 63,45 % og blev den eneste aktionær i Elche CF med mere end 10 % (den ejede ikke nogen aktier før kapitalindsprøjtningen).

(67) Med hensyn til medlemmerne af fondenes og fodboldklubbernes bestyrelser bemærker Kommissionen: a) at alle medlemmer af Valencia CF's bestyrelse også var medlemmer af Fundación Valencias bestyrelse, b) at flertallet af medlemmerne af Elche CF's bestyrelse også var medlemmer af Fundación Elches bestyrelse, og c) at i henhold til Fundación Hércules' vedtægter er medlemmerne af Hércules CF's bestyrelse medlemmer af Fundación Hércules' styrende organ (»Patronato«). Endelig bemærker Kommissionen med hensyn til finansieringsordningerne mellem fondene og deres respektive fodboldklubber, at fondene var involveret i tilbagebetalingen af de lån, der havde finansieret klubberne, f.eks. gennem salget af de aktier, de havde erhvervet. Derfor spillede fondene en aktiv og vedvarende rolle i finansieringen af klubberne. Det var ikke kun dem, der havde finansieret klubbernes kapitalforhøjelser, men også dem, der havde betalt afdrag på de lån, som udgjorde klubbernes kapital. Ovenstående viser, at de tre fonde, som moder- eller holdingenheder, var involveret i ledelsen af deres respektive fodboldklubber.

(68) Samtidig bemærker Kommissionen, at garantierne for lånene på 75 mio. EUR til Fundación Valencia, 18 mio. EUR til Fundación Hércules og 14 mio. EUR til Fundación Elche som angivet i låne- og garantiaftalerne blev ydet af IVF med det eneste formål, at fondene skulle erhverve aktier i henholdsvis Valencia CF, Hércules CF og Elche CF. Kommissionen bemærker, at denne finansielle konstruktion havde til formål at sikre finansieringen af

([18]) Se Domstolens dom af 10. januar 2006, Cassa di Risparmio di Firenze, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8.

fodboldklubbernes kapitalforhøjelser ved at bruge fondene som kreditformidlere, hvorfor formålet med foranstaltningerne ikke var at give fondene, men snarere deres respektive klubber en fordel. I denne forbindelse bemærker Kommissionen også, at fondenes finansielle situation på det tidspunktet, hvor foranstaltningerne blev givet (se tabel 2, 4 og 6), viser, at fondenes situation ikke blev forbedret af de pågældende garantier, men forblev uændret, og at de stadig var kendetegnet ved lave indtægter, tab eller nulresultat, aktiver af lav værdi og relativt større gæld. På trods af at fondene var låntagere/debitorer for lånene, og at det var dem, der var dækket af garantierne, var risikoen for, at garantierne ville blive udløst, endvidere knyttet til klubbernes resultater, eftersom tilbagebetalingen af de garanterede lån (hovedstol og renter) skulle ske gennem et salg af de aktier i fodboldklubberne, som fondene havde købt. Det gælder også for foranstaltning 4, eftersom sidstnævnte var forårsaget af forsinkelsen i fase 1 af salget af aktierne i Valencia CF, som efter planen skulle finansiere afdragene på lånet.

(69) På grundlag af ovenstående mener Kommissionen, at modtagerne af de pågældende støtteforanstaltninger er Valencia CF for foranstaltning 1 og 4, Hércules CF for foranstaltning 2 og Elche CF for foranstaltning 3.

(70) Hvad angår modtagernes økonomiske problemer, var hensigten med de undersøgte foranstaltninger, som allerede nævnt, at sikre finansieringen af fodboldklubbernes kapitalforhøjelser, og risikoen for at udløse garantierne var knyttet til fodboldklubbernes resultater, eftersom tilbagebetalingen af de garanterede lån skulle ske gennem et salg af de aktier i fodboldklubberne, fondene havde købt. På grundlag af ovenstående er følgende analyse baseret på finansielle data for Valencia CF, Hércules CF og Elche CF, under hensyntagen til de særlige forhold, der gælder for de enkelte modtagere.

(71) For at fastlægge et benchmark for den pris for de gennemførte statslige foranstaltninger, der er i overensstemmelse med markedsvilkårene (og dermed vurdere, hvorvidt statsgarantierne udgjorde en fordel for klubberne), skal Kommissionen fastlægge modtagernes kreditrating. Spanien fremsendte ikke nogen oplysninger om modtagernes kreditrating på tidspunktet for foranstaltningerne. Kommissionen bemærker imidlertid, at Valencia CF, Hércules CF og Elche CF, som angivet i tabel 1, 3 og 5 ovenfor, var kriseramte, før de undersøgte foranstaltninger blev gennemført.

(72) Rammebestemmelserne for statsstøtte indeholder en definition af kriseramte virksomheder, som fandt anvendelse i den periode, hvor foranstaltningerne blev ydet. Det fremgår af punkt 10, litra a), i rammebestemmelserne, at en virksomhed er kriseramt, når over halvdelen af den tegnede kapital er forsvundet, og over en fjerdedel af denne kapital er gået tabt i løbet af de sidste tolv måneder. Bestemmelsen er udtryk for en formodning om, at en virksomhed, som oplever et massivt tab af sin kapital, er ude af stand til at standse tabene, som næsten med sikkerhed vil medføre virksomhedens ophør på kort eller mellemlang sigt (som nævnt i rammebestemmelsernes punkt 9).

Valencia CF

(73) Hvad angår Valencia CF, fremgår det af årsregnskabet, at dens selskabskapital i perioden juni 2007 — juni 2009 ikke gik tabt, men forblev stabil. Årsregnskabet for Valencia CF for de tre regnskabsår, der gik forud for statsgarantien (de regnskabsår, der sluttede i juni 2007, juni 2008 og juni 2009), viser, at virksomheden havde en negativ samlet egenkapital i juni 2007 og i juni 2009 som følge af betydelige tab i de respektive år. Derfor mener Kommissionen, at rammebestemmelsernes punkt 10, litra a), finder anvendelse, fordi hele kapitalen var forsvundet og over en fjerdedel af den var gået tabt i det regnskabsår, der sluttede juni 2009. Kommissionen har i tidligere sager ([19]) konkluderet, at når en virksomhed har negativ egenkapital, indebærer det, at det på forhånd antages, at kriterierne i punkt 10, litra a), i rammebestemmelserne er opfyldt. Retten konkluderede også i en nylig dom ([20]), at en virksomhed med negativ egenkapital kan betragtes som en kriseramt virksomhed i rammebestemmelsernes forstand: »en negativ egenkapital, der […] kan betragtes som en vigtig indikator for, at en virksomhed befinder sig i en økonomisk vanskelig situation«.

([19]) Kommissionens beslutning 2008/716/EF af 2. april 2008 om statsstøtte C 38/07 (ex NN 45/07) iværksat af Frankrig til fordel for Arbel Fauvet Rail SA (EUT L 238 af 5.9.2008, s. 27), Kommissionens afgørelse 2012/541/EU af 22. februar 2012 om Grækenlands statsstøtte til Enómeni Klostoÿfantourgía (United Textiles) AE (Statsstøttesag nr. SA.26534) (EUT L 279 af 12.10.2012, s. 30), Kommissionens afgørelse 2014/539/EU af 27. marts 2014 om statsstøtte SA.34572 (13/C) (ex 13/NN) iværksat af Grækenland til Larco General Mining & Metallurgical Company S.A. (EUT L 254 af 28.8.2014, s. 24).

([20]) Forenede sager T-102/07, Freistaat Sachsen mod Kommissionen, og T-120/07, MB Immobilien og MB System mod Kommissionen, ECLI:EU:T:2010:62.

(74) Kommissionen mener, at Valencia CF's registrerede kapital i perioden juni 2007 — juni 2009 synes at være stabil, fordi klubben i den periode ikke traf nogen passende foranstaltninger til at vende sin egenkapital fra negativ til positiv og samtidig øge den til et passende niveau. Sådanne passende foranstaltninger kunne enten være aktivering af tab eller en kapitalforhøjelse eller begge. I denne forbindelse mener Kommissionen, at aktivering af tab ville have medført tab af hele klubbens registrerede kapital, fordi de samlede tab var større end den registrerede kapital. Derfor mener Kommissionen, at kriterierne i rammebestemmelsernes punkt 10, litra a), er opfyldt i denne sag.

(75) Endvidere bemærker Kommissionen med hensyn til kriterierne i rammebestemmelsernes punkt 11, at Valencia CF havde betydelige tab i de regnskabsår, der sluttede i juni 2007 og juni 2009, med tab på henholdsvis 26,1 mio. EUR og 59,2 mio. EUR. Endvidere faldt Valencia CF's omsætning med mere end 20 % fra 107,6 mio. EUR i det regnskabsår, der sluttede i juni 2008, til 99,4 mio. EUR i juni 2009 og til 82,4 mio. EUR i juni 2009. Desuden havde Valencia CF en betydelig gæld, hvilket fremgår af dens gældsandel, der var 73,5 i juni 2008 og negativ i 2007 og 2009. I denne forbindelse bemærker Kommissionen også, at Valencia CF's gældsandel var positiv i juni 2010 og derefter, mens den i de tidligere regnskabsår var negativ. Dette skyldtes imidlertid udelukkende den kapitalindsprøjtning, der blev gennemført i 2009 takket være statsgarantien, og ikke klubbens aktiviteter. Endvidere bemærker Kommissionen, at på trods af at Valencia CF's gældsandel blev positiv i det regnskabsår, der sluttede i juni 2010, forblev den på et højt niveau i samme år, hvilket viser, at klubben havde en høj gældsætning.

(76) I det regnskabsår, der sluttede i juni 2011, (året for foranstaltning 4) havde Valencia CF en højere omsætning og indtægter. Klubbens overskud var imidlertid næsten nul, hvorimod gælden fortsat var stor.

(77) Ovenstående viser, at Valencia CF allerede i juni 2007, og da foranstaltning 1 og 4 blev ydet, var kriseramt som anført i rammebestemmelsernes punkt 11, hvor det anføres, at en virksomhed alligevel kan anses for kriseramt, »især hvis de sædvanlige tegn […] er til stede, såsom voksende underskud, faldende omsætning, voksende lagerbeholdninger, overskudskapacitet, faldende cash flow, stigende gældsætning, stigende finansieringsudgifter og faldende eller opbrugt nettoformue«.

Hércules CF

(78) Hvad angår Hércules CF, havde den ifølge de finansielle data (se tabel 3 ovenfor) i de regnskabsår, der sluttede i juni 2008, 2009 og 2010, stigende tab (fra 5,7 mio. EUR i juni 2008 til 17,6 mio. EUR i juni 2010). Disse tab førte til negativ egenkapital i de samme år (på henholdsvis 22,6 mio. EUR, 29,6 mio. EUR og 29,4 mio. EUR). Dette viser, at Hércules CF var kriseramt som anført i rammebestemmelsernes punkt 10, litra a), (på samme måde som for Valencia CF, se betragtning 74-75 ovenfor) og punkt 11 på tidspunktet før foranstaltning 2 blev gennemført.

Elche CF

(79) Hvad angår Elche CF, fremgår det af årsregnskaberne (se tabel 5 ovenfor), at klubben havde en faldende omsætning (fra 2008 til 2010) i det regnskabsår, der sluttede i juni 2009, negativt driftsresultat før skat (EBT) i de regnskabsår, der sluttede i juni 2007, 2008, 2009 og 2010, og negativ egenkapital i de år, der sluttede i juni 2009 og 2010 (-10,2 mio. EUR i begge regnskabsår). Klubbens økonomi blev forbedret i det regnskabsår, der sluttede i juni 2011, hvor klubben havde overskud for første gang siden juni 2007, og dens egenkapital blev vendt fra negativ til positiv (4,3 mio. EUR) for første gang siden juni 2009. Denne forbedring skyldtes imidlertid udelukkende den kapitalindsprøjtning, der fandt sted i samme regnskabsår takket være statsgarantien (foranstaltning 3). Ovenstående viser, at Elche CF var kriseramt som anført i rammebestemmelsernes punkt 10, litra a), og 11 på tidspunktet for foranstaltning 3.

(80) Samtidig bemærker Kommissionen, at Valencia CF, Hércules CF og Elche CF ikke var i en meget vanskelig situation som anført i punkt 2.2 og punkt 4.1, litra a), i garantimeddelelsen fra 2008 i de år, der gik forud for de undersøgte foranstaltninger. Man kan ikke ignorere, at Valencia CF havde et overskud på 12,4 mio. EUR i det regnskabsår, der sluttede i juni 2008, og immaterielle aktiver af betydelig værdi i form af spillerkontrakter.

Herunder er især følgende vigtigt: a) Den samlede bogførte værdi (købspris minus årlige afskrivninger) af Valencia CF's spillerkontrakter ifølge årsregnskabet 2008/2009 var 95,7 mio. EUR, b) den anslåede samlede markedsværdi af Valencia CF's spillerkontrakter i juni 2009 var ca. 235,7 mio. EUR, og c) i det regnskabsår, der sluttede i juni 2010, blev der solgt spillerkontrakter for 78,7 mio. EUR (mens der blev brugt 14,5 mio. EUR på at købe nye spillere). Hvad angår Hércules CF, var klubbens årlige omsætning steget med 35 % fra 4 mio. EUR i det år, der sluttede i juni 2008, til 5,4 mio. EUR i det år, der sluttede i juni 2010. Endelig reducerede Elche CF sine tab med 82 % fra 6,2 mio. EUR i det år, der sluttede i juni 2007, til 1,1 mio. EUR i det år, der sluttede i juni 2010.

(81) Kommissionen bemærker endvidere, at kreditvurderingsbureauer som standard klassificerer debitorer, der har misligholdt deres lån, under CCC-ratingen (eller enhver rating i C-kategorien). Den definition ([21]), som Standard & Poor's anvender til C-ratingen for udstedere af kortfristede gældsinstrumenter, omhandler »sårbare« debitorer ([22]), hvorimod definitionen af de umiddelbart efterfølgende ratings R og SD-D omhandler henholdsvis debitorer, »der er under myndighedstilsyn« ([23]) eller delvis misligholdelse eller misligholdelse ([24]). Eftersom hverken Valencia CF, Hércules CF eller Elche CV var under konkursbehandling eller havde misligholdt på tidspunktet for foranstaltningerne, mener Kommissionen ikke, at deres rating på daværende tidspunkt var under CCC-kategorien.

(82) Endelig bemærker Kommissionen, at den relativt høje bogførte værdi af Valencias fodboldspillere (aktiver) ikke kan betyde, at klubben ikke var kriseramt. Samtidig med at den bogførte værdi af Valencia CF's spillere var betydelig, som angivet i dens årsregnskab, ville værdien af de samme spillere i et brandudsalg være relativt lav, fordi køberne ville udnytte det velkendte faktum, at sælger (Valencia CF) havde økonomiske vanskeligheder, til at presse prisen. Endvidere afhænger spillernes markedsværdi i høj grad af tilfældigheder som skader osv., hvilket gør markedsværdien meget ustabil. På grundlag af ovenstående fastholder Kommissionen, at Valencia CF var kriseramt på tidspunktet for foranstaltning 1 og 4.

(83) Endelig finder Kommissionen, at fordi de tre klubber var kriseramte, før foranstaltningerne blev gennemført, kan de anses for at have en rating i kategorien CCC ([25]).

(84) Valencia CF støtter, at den samlede markedsværdi af klubbens spillere samt den omstændighed, at dens registrerede kapital i perioden 2007-2009 ikke gik tabt, men forblev stabil, og at klubben igen fik overskud i 2011 og 2012, var tilstrækkelig til at tilbagevise antagelsen om, at Valencia CF var i økonomiske vanskeligheder, fordi den havde en negativ egenkapital i perioden 2007-2009. Kommissionen kan af de grunde, der er forklaret i betragtning 70-83, ikke godtage disse argumenter.

(85) Hvad angår støtteelementet i foranstaltningerne, som alle omfatter statsgarantier, henviser Kommissionen til afsnit 2.2 og 3.2 i garantimeddelelsen fra 2008. Det fastsættes i garantimeddelelsen fra 2008, at opfyldelsen af visse betingelser kunne være tilstrækkeligt til, at Kommissionen kunne udelukke eksistensen af statsstøtte, såsom at låntageren ikke er en kriseramt virksomhed, og at garantien ikke dækker mere end 80 % af det udestående lån eller anden finansiel forpligtelse. Når låntageren ikke betaler en markedspris for garantien, får denne imidlertid en fordel. Endvidere gælder det, at uden en statsgaranti ville en kriseramt låntager i visse tilfælde overhovedet ikke være i stand til at finde et finansieringsinstitut, der var parat til at yde lån på nogen betingelser.

([21]) https://www.standardandpoors.com/en_US/web/guest/article/-/view/sourceId/504352.

([22]) »En debitor med en »C«-rating er i øjeblikket sårbar over for at misligholde en betaling, hvilket ville resultere i en »SD«- eller »D«-udstederrating, og er afhængig af gunstige forretningsmæssige, finansielle og økonomiske vilkår for at kunne opfylde sine finansielle forpligtelser.«

([23]) »En debitor med en »D«-rating er under myndighedstilsyn som følge af sin finansielle situation. I tilsynsperioden kan tilsynsmyndighederne have beføjelse til at favorisere én klasse af forpligtelser over andre eller at betale nogle forpligtelser og ikke andre.«

([24]) »En debitor med en »SD«-rating (delvis misligholdelse) eller »D«-rating har undladt at opfylde en eller flere af sine finansielle forpligtelser (ratede eller ikke-ratede), med undtagelse af hybride instrumenter, som er klassificeret som lovpligtig kapital eller fritaget for betaling ifølge betingelserne, på forfaldsdatoen. En debitor anses for at have misligholdt sin forpligtelse, medmindre Standard & Poor's mener, at sådanne betalinger vil blive foretaget inden for en fastlagt frist. Enhver frist fastsat til mere end fem arbejdsdage vil blive betragtet som fem arbejdsdage. Der tildeles en »D«-rating, når Standard & Poor's mener, at misligholdelsen er generel, og at debitor vil være ude af stand til at betale alle eller hovedparten af sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder. Der tildeles en »SD«-rating, når Standard & Poor's mener, at debitor har delvist misligholdt en bestemt form for eller klasse af forpligtelser, bortset fra hybride instrumenter klassificeret som lovpligtig kapital, men at denne fortsat vil opfylde sine betalingsforpligtelser på andre former for eller klasser af forpligtelser rettidigt. En debitors rating nedsættes til »D« eller »SD«, hvis den er nødlidende og afgiver et ombytningstilbud.«

([25]) Denne ratingkategori omfatter virksomheder med en betalingsevne, der afhænger af vedvarende gunstige forhold og består af CCC+, CCC og CCC-, CC ifølge Standard & Poor's ratingskala.

(86) I denne henseende er Kommissionen uenig i Spaniens argument om, at betingelserne i garantimeddelelsen fra 2008 er opfyldt. Når disse kriterier anvendes på det foreliggende tilfælde, konstaterer Kommissionen følgende:

a) Valencia CF, Hércules CF og Elche CF var kriseramte (se betragtning 70-82 ovenfor) på tidspunktet for foranstaltning 1, 2, 3 og 4.

b) Som beskrevet i betragtning 7-9 ovenfor, dækkede garantierne mere end 100 % af de underliggende lån.

c) De årlige garantipræmier på 0,5-1 % for de pågældende garantier kan ikke anses for at afspejle risikoen for misligholdelse af de garanterede lån, fordi Valencia CF, Hércules CF og Elche CF havde økonomiske vanskeligheder og navnlig deres høje gældsandel eller det, at de havde en negativ egenkapital på tidspunktet for de pågældende foranstaltninger.

(87) Kommissionen konkluderer på baggrund af ovenstående, at foranstaltning 1, 2, 3 og 4 ikke opfylder betingelserne i garantimeddelelsen fra 2008, og derfor at modtagerne ikke ville have fået adgang til foranstaltningerne på samme betingelser på markedet, hvilket betyder, at de gav modtagerne en uberettiget fordel.

(88) I lyset af ovenstående mener Kommissionen derfor, at foranstaltning 1, 2, 3 og 4, som staten ydede i 2009, 2010 og 2011, gav støttemodtagerne en uberettiget fordel.

7.1.3. *Konkurrencefordrejning og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne*

(89) Fordelen for en professionel klub, der spiller i en af de to første rækker, kan påvirke konkurrencevilkårene og samhandelen mellem medlemsstaterne. Professionelle klubber i de to første rækker konkurrerer om at deltage i de europæiske turneringer, i Spanien i Copa del Rey, hvor hold fra La Liga og Segunda A og Segunda B konkurrerer, og hvor vinderen deltager i UEFA Europa League (medmindre de kvalificerer sig til UEFA Champions League). På tidspunktet for de undersøgte foranstaltninger deltog Valencia CF i internationale turneringer (i Europa League i sæson 2008/09 og 2009/10), mens Hércules CF lige havde kvalificeret sig til La Liga som nummer to i Segunda División, og Elche CF spillede i Segunda División (den spillede i La Liga i sæson 2013/14). Hércules CF og Elche CF deltog også i Copa del Rey på tidspunktet for foranstaltning 2 og 3. Endvidere er professionelle klubber i de to første rækker også aktive på markedet for merchandising og senderettigheder. Senderettigheder, merchandising og sponsorater er indtægtskilder, som sådanne klubber konkurrerer om med andre klubber i og uden for deres hjemland. Jo flere penge klubberne har til rådighed til at tiltrække de bedst mulige spillere, jo større er sandsynligheden for succes i sportskonkurrencer, hvilket stiller flere indtægter i udsigt fra de nævnte aktiviteter. Derfor mener Kommissionen, at de undersøgte foranstaltninger kan fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

7.1.4. *Konklusion med hensyn til, om der er tale om støtte*

(90) Kommissionen konkluderer af ovenstående grunde, at foranstaltning 1, 2, 3 og 4 omfattede statsstøtte til Valencia CF (foranstaltning 1 og 4), Hércules CF (foranstaltning 2) og Elche CF (foranstaltning 3).

7.2. **Beregning af støtten**

(91) Kommissionen har fastsat de generelle principper for beregningen af støtteelementet i garantier i garantimeddelelsen fra 2008.

(92) Kommissionen bemærker, at de undersøgte foranstaltninger gav modtagerne mulighed for at videreføre driften, således at de i modsætning til andre kriseramte konkurrenter ikke var belastet af de negative konsekvenser, der normalt er forbundet med deres finansielle resultater.

(93) Ifølge garantimeddelelsens punkt 4.2 mener Kommissionen, at for hver garanti svarer støttebeløbet til garantiens støtteelement, dvs. det beløb, der fås fra differencen mellem den rente på lånet, der faktisk blev tilskrevet takket være statsgarantien, plus garantigebyret på den ene side og den rente, der ville være blevet tilskrevet på et lån uden statsgarantien på den anden side. Kommissionen bemærker, at som følge af det begrænsede antal lignende

transaktioner, der kan observeres på markedet, vil en sådan benchmark ikke give en brugbar sammenligning. Derfor vil Kommissionen bruge den relevante referencesats ([26]), som er 1 000 basispoint, i lyset af de tre fodboldklubbers vanskeligheder og den meget lave værdi af de underliggende værdipapirer for lånene, plus 124-149 basispoint som Spaniens basissatser på tidspunktet for støtteforanstaltningerne. Sikkerhedsstillelsen for de enkelte lån var et pant i de aktier i klubberne, der blev erhvervet. Klubberne var imidlertid kriseramte, hvilket vil sige, at deres aktiviteter var tabsgivende, og at der ikke var nogen troværdig rentabilitetsplan, der kunne påvise, at deres aktiviteter ville blive overskudsgivende for deres aktionærer. Derfor indgik klubbernes tab i værdien af deres aktier, og dermed var værdien af disse aktier som sikkerhed for lån tæt på nul. På grundlag af Kommissionens beregninger er støttebeløbet i de undersøgte foranstaltninger 20,381 mio. EUR for Valencia CF (19,193 mio. EUR under foranstaltning 1 plus 1,188 mio. EUR under foranstaltning 4), 6,143 mio. EUR for Hércules CF og 3,688 mio. EUR for Elche CF. Kommissionens beregninger er som følger:

a) For foranstaltning 1: Den anvendte rente på 6,5 % fratrækkes den gældende markedsrente på 11,45 %, dvs. 1 000 basispoint for Valencia CF plus 145 basispoint som basissats for Spanien i november 2009 ([27]). Resultatet ganges med lånebeløbet på 75 mio. EUR og med lånets faktiske løbetid på 5,17 år. Det endelige resultat er 19,193 mio. EUR.

b) For foranstaltning 2: Den anvendte rente på 4,41 % fratrækkes den gældende markedsrente på 11,24 %, dvs. 1 000 basispoint for Hércules CF plus 124 basispoint som basissats for Spanien i juli 2010 ([28]). Resultatet ganges med lånebeløbet på 18 mio. EUR og med lånets løbetid på 5 år. Det endelige resultat er 6,143 mio. EUR.

c) For foranstaltning 3: Den anvendte rente på 6,22 % fratrækkes den gældende markedsrente på 11,49 %, dvs. 1 000 basispoint for Elche CF plus 149 basispoint som basissats for Spanien i februar 2011 ([28]). Resultatet ganges med lånebeløbet på 14 mio. EUR og med lånets løbetid på 5 år. Det endelige resultat er 3,688 mio. EUR.

d) For foranstaltning 4: Den anvendte rente på 6,5 % fratrækkes den gældende markedsrente på 11,45 %, dvs. 1 000 basispoint for Valencia CF plus 145 basispoint som basissats for Spanien i november 2010 ([28]). Resultatet ganges med lånebeløbet på 6 mio. EUR og med lånets resterende faktiske løbetid på 4 år. Det endelige resultat er 1,188 mio. EUR.

(94) På baggrund af ovenstående andrager det samlede støtteelement i foranstaltning 1, 2, 3 og 4, 30,212 mio. EUR.

(95) Fundación Valencia gør gældende, at hvis det konkluderes, at den pågældende garanti omfatter et vist støtteelement, bør Kommissionen i sin vurdering også tage højde for de perioder, hvor garantien var suspenderet eller ugyldig som følge af forskellige retssager i Spanien (se betragtning 46, litra h)). Kommissionen kan ikke godtage dette argument, fordi der ikke skete nogen uigenkaldelig annullering af garantien eller efterfølgende tilbagebetaling af det underliggende lån før salget af aktier i Valencia CF, hvorfor den fordel, der blev opnået med garantien, blev opretholdt i hele perioden mellem udstedelse af garantien og annullering af den efter salget af aktierne i Valencia CF.

7.3. **Støttens lovlighed**

(96) I henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF må en medlemsstat ikke gennemføre en støtteforanstaltning, før Kommissionen har vedtaget en afgørelse om godkendelse af foranstaltningen. Kommissionen bemærker, at de identificerede foranstaltninger blev ydet i strid med anmeldelses- og stand-still-bestemmelserne i artikel 108, stk. 3, i TEUF. Derfor mener Kommissionen, at foranstaltning 1, 2, 3 og 4 udgør ulovlig statsstøtte.

([26]) Meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6).
([27]) Se http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/base_rates_eu27_en.pdf.
([28]) Jf. fodnote 27.

7.4. **Støttens forenelighed**

(97) Kommissionen skal vurdere, om ovenstående støtteforanstaltninger kan betragtes som forenelige med det indre marked. Ifølge Domstolens retspraksis er det op til medlemsstaten at påberåbe sig mulige grunde til forenelighed og påvise, at betingelserne for denne forenelighed er opfyldt ([29]).

(98) Kommissionen mener ikke, at Spanien (eller nogen af de interesserede parter) har fremsendt argumenter, der påviser, at foranstaltning 2, 3 og 4 er forenelige med det indre marked på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF eller af andre grunde.

(99) Valencia CF anfører, at foranstaltning 1 ville være forenelig med de midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise ([30]) (»de midlertidige rammebestemmelser fra 2009«), som blev vedtaget for at afhjælpe mangler som følge af den økonomiske og finansielle krise, som begyndte i oktober 2008. Kommissionen bemærker imidlertid, at Valencia CF's vanskeligheder startede før finanskrisen, nemlig allerede i det regnskabsår, der sluttede i juni 2007, (se tabel 1 ovenfor) hvorimod de midlertidige rammebestemmelser fra 2009 havde til formål at løse de problemer, der opstod i forbindelse med krisen. I henhold til afsnit 4.3.2, litra i), i de midlertidige rammebestemmelser fra 2009 ydes støtten »til virksomheder, der ikke var kriseramte pr. 1. juli 2008. Den kan eventuelt ydes til virksomheder, der ikke var kriseramte på denne dato, men derefter blev kriseramte som følge af den globale finansielle og økonomiske krise«. Eftersom Valencia CF havde været kriseramt siden juni 2007, mener Kommissionen ikke, at de midlertidige rammebestemmelser fra 2009 finder anvendelse på foranstaltningerne til fordel for Valencia CF.

(100) Kommissionen vil vurdere, hvorvidt støtteforanstaltningerne kan betragtes som forenelige i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, nemlig hvis de har til formål at fremme udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(101) I sin vurdering af begrebet »udvikling af økonomiske aktiviteter« i sportssektoren tager Kommissionen behørigt højde for artikel 165, stk. 1, i TEUF og sidste led i artikel 165, stk. 2, i TEUF, hvori det fastlægges, at EU skal bidrage til at udvikle sportens europæiske dimension og i den forbindelse tage hensyn til specifikke forhold, dens strukturer, der bygger på frivillighed, og dens sociale og uddannende funktion.

(102) I de bemærkninger, LFP indsendte under den formelle undersøgelsesprocedure, hævdede den, at de sportsaktiviteter, som en professionel sportsklub udøver, varetager en public service-funktion, hvilket ifølge artikel 106, stk. 2, i TEUF betyder, at anvendelsen af konkurrencereglerne ikke hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Kommissionen bemærker, at de pågældende foranstaltninger var til støtte for professionel fodbold og ikke amatørsport. Professionelle fodboldtjenester styres af markedskræfterne, og der er derfor ikke behov for, at staten pålægger nogen public service-forpligtelser i den forbindelse. Samtidig bemærker Kommissionen, at det ikke er blevet påvist, at Valencia CF's tjenesteydelser var blevet overdraget af de spanske myndigheder på en måde, der er forenelig med artikel 106, stk. 2, i TEUF, dvs. gennem en akt, der klart definerer den offentlige tjeneste, dens varighed eller den relevante kompensation og beregningen deraf. Kommissionen vil på grundlag af ovenstående ikke acceptere, at de pågældende foranstaltninger til fordel for Valencia CF kan være forenelige i henhold til artikel 106, stk. 2, i TEUF.

(103) I sin vurdering af støtteforanstaltninger i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF har Kommissionen udstedt en række forordninger, rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser vedrørende de støtteformer og horisontale eller sektormæssige formål, som støtten tildeles for.

(104) I lyset af de undersøgte foranstaltningers art, og at de pågældende fodboldklubber havde økonomiske problemer, da støtten blev tildelt, samt at støtten blev tildelt for at løse disse problemer, vil Kommissionen vurdere, hvorvidt kriterierne i rammebestemmelserne finder anvendelse, eftersom de var gældende, da foranstaltningerne blev ydet (i 2009, 2010 og 2011), og de tre fodboldklubber betragtes som kriseramte virksomheder ifølge disser rammebestemmelser. I denne forbindelse mener Spanien, at hvis Kommissionen konkluderer, at foranstaltning 1 og 4 udgør statsstøtte, ville det være foreneligt med det indre marked på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, og navnlig som omstruktureringsstøtte i henhold til rammebestemmelserne.

([29]) Sag C-364/90, Italien mod Kommissionen, ECLI:EU:C:1993:157, præmis 20.
([30]) EUT C 83 af 7.4.2009, s. 1.

(105) Som forklaret nedenfor bemærker Kommissionen, at de undersøgte støtteforanstaltninger ikke kan betragtes som forenelig støtte i henhold til rammebestemmelserne, fordi betingelserne og principperne deri ikke er opfyldt.

7.4.1. *Genoprettelse af rentabiliteten på lang sigt*

(106) I overensstemmelse med rammebestemmelsernes punkt 34 er ydelse af støtte betinget af, at der iværksættes en omstruktureringsplan, der skal godkendes af Kommissionen i alle tilfælde af individuelle støtteforanstaltninger. I punkt 35 forklares det, at omstruktureringsplanen, der skal strække sig over en så kort periode som muligt, skal inden for en rimelig tidshorisont og på basis af en realistisk vurdering af de fremtidige betingelser for driften kunne gøre virksomheden rentabel på længere sigt.

(107) I henhold til punkt 36 i rammebestemmelserne skal planen beskrive de omstændigheder, der førte til virksomhedens vanskeligheder, og tage hensyn til den aktuelle og forventede udvikling på markedet og indeholde scenarier baseret på optimistiske, pessimistiske og neutrale hypoteser.

(108) Omstruktureringsplanen skal omfatte foranstaltninger til en vending af udviklingen, så virksomheden efter omstruktureringen vil kunne dække alle omkostninger, herunder afskrivninger og finansieringsomkostninger. Den omstrukturerede virksomheds afkast af egenkapitalen skal være tilstrækkeligt til, at den kan klare sig i konkurrencen ved egen hjælp (punkt 37).

(109) Under den formelle undersøgelsesprocedure anførte Spanien, at beslutningen om at yde foranstaltning 1 til Fundación Valencia blev truffet på grundlag af rentabilitetsplanen fra maj 2009.

(110) Kommissionen bemærker, at rentabilitetsplanen ikke indeholder nogen optimistiske, pessimistiske eller neutrale hypoteser eller en analyse af de risici, der kunne have en indvirkning på omstruktureringen af Valencia CF, herunder f.eks. indvirkningen af klubbens forskellige mulige placeringer i den endelige tabel, prisændringer på ejendomsmarkedet, sponsormarkedet eller tv-markedet, potentielle risici knyttet til fansenes mulighed for at betale for sæson- eller kampbilletter, spillernes risiko for skader, ændringer på transfermarkedet osv.

111) Endvidere var de finansielle resultater, der blev forudsagt i rentabilitetsplanen, under et niveau, der kan betragtes som værende tilstrækkeligt til at genoprette Valencia CF's langsigtede rentabilitet. Som illustreret i tabel 6 ovenfor, indeholdt rentabilitetsplanen fra 2009 driftstab frem til det regnskabsår, der sluttede i juni 2013, dvs. de fire år efter udstedelsen af statsgarantien fra 2009. Endvidere var det driftsresultat, der blev forudsat for de regnskabsår, der sluttede i juni 2014 og juni 2015, forbundet med meget lave overskudsgrader, hhv. 1 % og 4 %. Endelig med hensyn til klubbens forventede indtjening før skat frem til det regnskabsår, der sluttede i juni 2015, gælder der samme analyse som for driftsresultatet ovenfor, hvorimod det væsentligt højere resultat på 50,5 mio. EUR i det regnskabsår, der sluttede i juni 2011, og 154,8 mio. EUR i juni 2012, ikke repræsentative for klubbens økonomiske resultater, men er helt ekstraordinære resultater, som skyldes salg af grunde.

(112) På grundlag af ovenstående konkluderer Kommissionen med hensyn til genoprettelse af rentabiliteten, at indvirkningen af de forskellige foranstaltninger ikke er kvantificeret korrekt, og at de forskellige scenarier ikke giver mulighed for at opnå en tilstrækkelig rentabilitet. Derfor mener Kommissionen ikke, at rentabilitetsplanen, selv om den blev betragtet som en reel omstruktureringsplan i henhold til rammebestemmelserne, var tilstrækkelig til at give Valencia CF mulighed for at genoprette sin langsigtede rentabilitet inden for en rimelig tidshorisont.

(113) Med hensyn til Hércules CF og Elche CF bemærker Kommissionen, at der ikke er indgivet en plan for disse to klubbers rentabilitet, hvilket betyder, at punkt 34 i rammebestemmelserne heller ikke er opfyldt for disse to klubber.

7.4.2. *Forhindring af urimelige konkurrencefordrejninger (modydelser)*

(114) Ifølge punkt 38 i rammebestemmelserne skal der træffes bestemmelse om modydelser for at sikre, at de skadelige virkninger for samhandelsvilkårene begrænses mest muligt. Disse modydelser kan bestå i at afhænde aktiver, indskrænke kapaciteten eller virksomhedens aktivitetsniveau på markedet og fjerne hindringer for adgang til de pågældende markeder (punkt 39).

(115) I den henseende vil salg af aktier anvendt til tabsgivende aktiviteter, der under alle omstændigheder ville være nødvendige for igen at gøre virksomheden levedygtig, ikke blive betragtet som en indskrænkning af virksomhedens kapacitet eller aktivitetsniveau med henblik på vurderingen af modydelserne (punkt 40).

(116) Spanien foreslår som modydelse for Valencia CF, at klubbens mest værdifulde spillere sælges (se betragtning 41 ovenfor). Kommissionen bemærker imidlertid, at de solgte spillere blev brugt til klubbens tabsgivende aktivitet, nemlig deltagelse i fodboldturneringer, hvorfor salget ikke kan betragtes som indskrænkning af kapaciteten eller aktivitetsniveauet i Valencias rentable aktivitetsområder. Endvidere bemærker Kommissionen, at det var nødvendigt at sælge ovennævnte spillere som en omstruktureringsforanstaltning for at sikre Valencia CF's rentabilitet, hvilket også fremgik af rentabilitetsplanen fra 2009. Salget var nødvendigt for, at klubben kunne blive levedygtig igen, ved at øge indtægterne og reducere de høje omkostninger til dyre spillere. Selv om salget i sidste ende kunne komme en konkurrent til gode, var det primære formål at sikre Valencias genopretning. Derfor kan det ikke anses for at skabe en fordel for Valencia CF's konkurrenter.

(117) På den baggrund betragter Kommissionen ikke ovennævnte modydelser, som Spanien har foreslået, som tilstrækkelige i medfør af rammebestemmelserne med henblik på at sikre, at de skadelige virkninger for samhandelsvilkårene af støtten til Valencia CF begrænses mest muligt.

(118) Med hensyn til Hércules CF og Elche CF bemærker Kommissionen, at den ikke har modtaget nogen oplysninger om modydelser for disse to klubber, hvilket betyder, at punkt 38 i rammebestemmelserne heller ikke er opfyldt for disse to klubber.

7.4.3. *Begrænsning af støtten til et minimum (egetbidrag)*

(119) Ifølge punkt 43 i rammebestemmelserne er det nødvendigt, at støttemodtagerne selv yder et betydeligt bidrag til omstrukturering med egne midler for at begrænse støtten til omstruktureringsomkostningerne til et absolut minimum. Dette kan omfatte afhændelse af aktiver, som ikke er nødvendige for virksomhedens overlevelse, eller ekstern finansiering på markedsvilkår.

(120) Bidraget skal være et reelt bidrag, dvs. et faktisk bidrag, hvilket udelukker forventede fremtidige gevinster såsom cash flow (punkt 43 i rammebestemmelserne). Egetbidraget må i sagens natur ikke omfatte yderligere statsstøtte. For store virksomheder som Valencia CF's ([31]) vedkommende betragter Kommissionen normalt et bidrag på mindst 50 % af omstruktureringsomkostningerne for passende. Under ekstraordinære omstændigheder og i tilfælde af særligt store problemer kan Kommissionen dog acceptere et mindre bidrag (punkt 44 i rammebestemmelserne).

(121) I lyset af det samlede beløb for Valencia CF's kapitalforhøjelse fra 2009 på 92,4 mio. EUR, som kan betragtes som omstruktureringsomkostninger, foreslår Spanien, at de private bidrag dertil, som androg 18,8 mio. EUR, bliver betragtet som egetbidrag. Kommissionen bemærker imidlertid, at disse private bidrag svarede til 20 % af de samlede omstruktureringsomkostninger. På dette grundlag mener Kommissionen ikke, at de private bidrag til Valencia CF's kapitalforhøjelse fra 2009 er tilstrækkelige til at blive betragtet som egetbidrag.

(122) Med hensyn til Hércules CF og Elche CF bemærker Kommissionen, at foranstaltning 2 og 3 udgjorde 100 % af de finansielle kilder til de respektive kapitalindsprøjtninger i disse klubber, hvorfor der ikke var nogen private bidrag til disse foranstaltninger.

(123) Derfor mener Kommissionen ikke, at kravene i rammebestemmelsernes punkt 43 er blevet opfyldt.

([31]) Ifølge Kommissionens henstilling 2003/6/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36) defineres små og mellemstore virksomheder (SMV'er) som virksomheder, som beskæftiger under 250 personer, og som har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. EUR og/eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. EUR. De data, der anvendes ved beregning af antal beskæftigede og beløbsstørrelser, er også dataene fra det seneste afsluttede regnskabsår, og de beregnes på årsbasis. I denne sag havde Valencia CF i de senest afsluttede regnskabsår før foranstaltning 1 og 2 en årlig omsætning på 99,4 mio. EUR i det regnskabsår, der sluttede i juni 2008, og 82,4 mio. EUR i det regnskabsår, der sluttede i juni 2009. Derfor oversteg Valencia CF en af de tærskler for, hvornår en virksomhed kan betragtes som en lille eller mellemstor virksomhed.

7.4.4. *Princippet om engangsstøtte*

(124) Endelig skal støtten opfylde punkt 72 i rammebestemmelserne, ifølge hvilken en virksomhed, der har modtaget rednings- eller omstruktureringsstøtte inden for de sidste ti år, ikke er berettiget til rednings- eller omstruktureringsstøtte (princippet om engangsstøtte). Med hensyn til Valencia CF, som var modtager af foranstaltning 1 og 4, gør Spanien gældende, at foranstaltning 4 kun omfatter en forhøjelse af den eksisterende garanti på 6 mio. EUR, hvorfor den ikke kan betragtes som en ny garanti og dermed ny statsstøtte til Valencia CF. Kommissionen bemærker, at ovennævnte forhøjelse fra 2010 af den eksisterende statsgaranti fra 2009 ikke var planlagt eller programmeret fra begyndelsen, da statsgarantien fra 2009 blev udstedt, men havde en ad hoc-karakter, eftersom den blev udstedt til dækning af den uventede manglende rentebetaling af 26. august 2010 på det garanterede lån (se betragtning 10 ovenfor). Derfor mener Kommissionen, at foranstaltning 4 udgør ny statsstøtte til fordel for Valencia CF og er adskilt fra foranstaltning 1. Eftersom Valencia CF modtog omstruktureringsstøtte to gange i en periode på ti år, nemlig i 2009 og 2010, da den modtog statsgarantien fra 2009 og forhøjelsen i 2010 af den tidligere garanti (fra 2009), konkluderer Kommissionen, at princippet om engangsstøtte ikke er overholdt for foranstaltning 4, der blev ydet til Valencia CF.

7.5. **Konklusion**

(125) I lyset af ovenstående finder Kommissionen, at statsgarantien fra 2009 og forhøjelsen deraf i 2010 til Valencia CF, statsgarantien fra 2011 til Hércules CF og statsgarantien fra 2011 til Elche CF blev ydet i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF. Kommissionen mener heller ikke, at foranstaltningerne opfylder betingelserne i rammebestemmelserne. Kommissionen anser således støtten for at være uforenelig med det indre marked.

7.6. **Tilbagesøgning**

(126) Hvis Kommissionen har konstateret, at en støtte er uforenelig med det indre marked, er den i henhold til TEUF og Domstolens faste retspraksis bemyndiget til at afgøre, at den pågældende medlemsstat skal ophæve eller ændre den ([32]). Domstolen har ligeledes konsekvent statueret, at formålet med en medlemsstats forpligtelse til at ophæve støtteforanstaltninger, som Kommissionen anser for uforenelige med det indre marked, er at genoprette den tidligere situation ([33]). I den forbindelse har Domstolen bestemt, at dette mål er nået, når støttemodtageren har tilbagebetalt det beløb, der er modtaget i ulovlig støtte og således mister sin fordel i forhold til sine konkurrenter på markedet, og situationen forud for støtteudbetalingen er genoprettet ([34]).

(127) I overensstemmelse med ovenstående retspraksis bestemmer Rådets forordning (EU) 2015/1589 ([35]), at »[i] negative afgørelser om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren […]«.

(128) Da de pågældende foranstaltninger ikke blev anmeldt til Kommissionen som krævet i artikel 108 i TEUF og derfor skal anses for at udgøre ulovlig og uforenelig støtte, skal støtten tilbagesøges med henblik på at genoprette den situation, som eksisterede på markedet, inden støtten blev ydet. Den periode, for hvilken støtten skal tilbagebetales, er perioden fra det tidspunkt, hvor modtageren første gang fik fordelen, dvs. da støtten blev stillet til modtagerens rådighed, og frem til datoen for den faktiske tilbagebetaling. De beløb, der skal tilbagebetales, skal tilskrives rente frem til datoen for den faktiske tilbagebetaling.

(129) Kommissionen bemærker, at Valencia CF har gjort gældende (se betragtning 41, litra b), ovenfor), at eftersom ejerskabet af Valencia CF blev overdraget i en åben og konkurrencepræget udbudsprocedure, ville et (eventuelt) støtteelement være blevet afspejlet i markedsprisen og ville indgå i købsprisen, og at sælgeren af aktierne derfor beholder fordelen ved støtten. Ifølge Valencia CF ville støttebeløbet i statsgarantien i lyset af ovenstående skulle inddrives fra sælgeren, dvs. Fundación Valencia.

(130) Kommissionen mener, som forklaret i betragtning 47-48 ovenfor, at eftersom det var klubben, der med salget i 2014 i sidste ende drog fordel af foranstaltning 1 og 4, blev støtten også overført til den nye ejer af Valencia CF.

([32]) Se sag C-70/72, Kommissionen mod Tyskland, ECLI:EU:C:1973:87, præmis 13.
([33]) Se forenede sager C-278/92, C-279/92 og C-280/92, Spanien mod Kommissionen, ECLI:EU:C:1994:325, præmis 75.
([34]) Se sag C-75/97, Belgien mod Kommissionen, ECLI:EU:C:1999:311, præmis 64-65.
([35]) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

131) Kommissionen bemærker, at Elche CF og Hércules CF i øjeblikket er genstand for kollektiv konkursbehandling (se betragtning 18 og 20 ovenfor). Den kendsgerning, at en modtager er insolvent eller under konkursbehandling, har ifølge etableret retspraksis ingen betydning for dennes forpligtelse til at tilbagebetale ulovlig og uforenelig støtte ([36]).

8. **KONKLUSION**

(132) Kommissionen konkluderer, at Spanien ulovligt har ydet 30,212 mio. EUR i støtte i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF i form af:

a) statsgarantien fra 2009 udstedt af IVF til køb af aktier i Valencia CF

b) statsgarantien fra 2010 udstedt af IVF til køb af aktier i Hércules CF

c) statsgarantien fra 2011 udstedt af IVF til køb af aktier i Elche CF

d) forhøjelsen i 2010 af statsgarantien fra 2009 udstedt af IVF til dækning af en forhøjelse af det eksisterende lån fra 2009 til køb af aktier i Valencia CF.

(1333)
Kommissionen konkluderer, at Spanien ikke har ydet ny støtte med betalingen i 2013 af 4,9 mio. EUR i statsgarantier fra IVF til Valencia CF.

(134) Støtten er ikke forenelig med det indre marked, eftersom den ikke kan godkendes som omstruktureringsstøtte eller som anden form for støtte.

(135) De beløb, der skal tilbagesøges, er 20,381 mio. EUR fra Valencia CF, 6,143 mio. EUR fra Hércules CF og 3,688 mio. EUR fra Elche CF.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende foranstaltninger, som ulovligt er gennemført af Spanien i strid med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, udgør statsstøtte og er uforenelige med det indre marked:

Foranstaltning 1

Statsgarantien udstedt af IVF den 5. november 2009 for et banklån til Fundación Valencia til tegning af aktier i Valencia CF i forbindelse med Valencia CF's kapitalforhøjelse på et beløb på 19,193 mio. EUR.

Foranstaltning 2

Statsgarantien udstedt af IVF den 26. juli 2010 for et banklån til Fundación Hércules til tegning af aktier i Hércules CF i forbindelse med Hércules CF's kapitalforhøjelse på et beløb på 6,143 mio. EUR.

Foranstaltning 3

Statsgarantien udstedt af IVF den 17. februar 2011 for to banklån til Fundación Elche til tegning af aktier i Elche CF i forbindelse med Elche CF's kapitalforhøjelse på et beløb på 3,688 mio. EUR.

Foranstaltning 4

Forhøjelsen udstedt af IVF den 10. november 2010 til Fundación Valencia på 1,188 mio. EUR til betaling af skyldige afdrag, renter og omkostninger på det lån, der er omfattet af garantien i foranstaltning 1.

([36]) Sag C-42/93, Spanien mod Kommissionen (»Merco«), ECLI:EU:C:1994:326.

Artikel 2

1. Spanien skal tilbagesøge den uforenelige støtte som beskrevet i artikel 1 fra Valencia CF for foranstaltning 1 og 4, Hércules CF for foranstaltning 2 og Elche CF for foranstaltning 3.

2. De beløb, der skal tilbagesøges, tilskrives rente fra den dato, hvor de blev stillet til rådighed for modtagerne, indtil de er tilbagebetalt.

3. Rentebeløbet beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ([37]) og Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 ([38]) om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004.

4. Spanien indstiller med virkning fra datoen for vedtagelsen af denne afgørelse enhver resterende udbetaling af den i artikel 1 omhandlede støtte.

Artikel 3

1. Tilbagesøgningen af den i artikel 1 omhandlede støtte skal være øjeblikkelig og effektiv.

2. Spanien sikrer, at denne afgørelse efterkommes senest fire måneder efter datoen for meddelelsen af denne afgørelse.

Artikel 4

1. Senest to måneder efter datoen for meddelelsen af denne afgørelse fremsender Spanien følgende oplysninger:

a) det samlede beløb (hovedstol og renter), der skal tilbagesøges fra hver støttemodtager

b) en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der allerede er truffet eller er planlagt for at efterkomme denne afgørelse

c) dokumentation for, at modtagerne er blevet pålagt at tilbagebetale støtten.

2. Spanien holder Kommissionen underrettet om gennemførelsen af de foranstaltninger, der træffes for at efterkomme denne afgørelse, indtil den i artikel 1 omhandlede støtte er fuldt tilbagebetalt. Efter anmodning fra Kommissionen fremsender Spanien omgående oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet eller planlagt for at efterkomme afgørelsen. Spanien giver tillige detaljerede oplysninger om de støttebeløb og renter, støttemodtagerne allerede har tilbagebetalt.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2016.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen

([37]) Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) 2015/1589 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1).

([38]) Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 af 30. januar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 82 af 25.3.2008, s. 1)